

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

18. jaanuar 2024*

Sisukord

Õiguslik raamistik	4
Ühismeede 2008/124	4
Määrus (EÜ) nr 593/2008	4
Vaidluse taust	5
Menetlus Üldkohtus ja Euroopa Kohtus ning vaidlustatud kohtuotsus	6
Poolte nõuded Euroopa Kohtus	7
Apellatsioonkaebus	8
Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus	8
Poolte argumendid	8
Euroopa Kohtu hinnang	9
Esimene väide	9
Poolte argumendid	9
Euroopa Kohtu hinnang	10
Neljanda väite esimene osa	12
Poolte argumendid	12
Euroopa Kohtu hinnang	13
Kolmas väide	14
Kolmanda väite esimene osa	14

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

– Poolte argumendid	14
– Euroopa Kohtu hinnang	15
Kolmanda väite teine osa	16
– Poolte argumendid	16
– Euroopa Kohtu hinnang	17
Kolmanda väite kolmas osa	19
– Poolte argumendid	19
– Euroopa Kohtu hinnang	20
Kolmanda väite neljanda osa teine ja kolmas etteheide	26
– Poolte argumendid	26
– Euroopa Kohtu hinnang	28
Kolmanda väite viies osa	32
– Poolte argumendid	32
– Euroopa Kohtu hinnang	32
Kolmanda väite kuues osa	33
– Poolte argumendid	33
– Euroopa Kohtu hinnang	34
Teine väide ja kolmanda väite neljanda osa esimene etteheide	34
Poolte argumendid	34
Euroopa Kohtu hinnang	35
Neljanda väite teine osa	37
Poolte argumendid	37
Euroopa Kohtu hinnang	38
Viies väide	41
Poolte argumendid	41
Euroopa Kohtu hinnang	41
Kuues väide	42

Poolte argumendid	42
Euroopa Kohtu hinnang	42
Kohtukulud	42

Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Euroopa Liidu rahvusvaheliste missioonide töötajad – Järjestikused tähtajalised töölepingud – Kõikide lepinguliste suhete tähtajatuks lepinguks ümber kvalifitseerimise taotlus – Kahju hüvitamise nõue töölepingu õigusvastase ülesütlemise eest – Kahju hüvitamise hagi – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – *Ne ultra petita* põhimõte – Põhjendamiskohustus – Riigisisese õiguse moonutamine – Kohtukulud

Kohtuasjas C-46/22 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 20. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus,

Liam Jenkinson, elukoht Killarney (Iirimaa), esindaja: *avocate* N. de Montigny,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Bauer, J. Rurarz ja A. Vitro,

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Bianchi, G. Gattinara ja B. Mongin ning hiljem D. Bianchi, G. Gattinara ja L. Hohenecker,

Euroopa välisteenistus, esindajad: S. Marquardt, E. Orgován ja R. Spac,

Eulex Kosovo, esindajad: *avocate* E. Raoult ja *barrister* N. Reilly,

kostjad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Arabadjiev, Euroopa Kohtu asepresident L. Bay Larsen (ettekandja), kohtunikud T. von Danwitz, A. Kumin ja I. Ziemele,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 9. märtsi 2023. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 17. mai 2023. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Liam Jenkinson palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 10. novembri 2021. aasta kohtuotsuse *Jenkinson vs. nõukogu jt* (T-602/15 RENV, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2021:764), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi, mille ese oli esiteks ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue ühelt poolt kvalifitseerida kõik apellandi töölepingud ümber tähtajatuks töölepinguks ja teiselt poolt saada hüvitist talle väidetavalt tekitatud lepingulise kahju eest ning teiseks ELTL artiklite 268 ja 340 alusel esitatud nõuded tuvastada Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni ja Euroopa välisteenistuse ehk Euroopa Liidu õigusriigimissiooni Kosovos lepinguväline vastutus, millele on osutatud nõukogu 4. veebruari 2008. aasta ühismeetme 2008/124/ÜVJP Euroopa Liidu õigusriigimissiooni kohta Kosovos EULEX KOSOVO (ELT 2008, L 42, lk 92; edaspidi „Eulex Kosovo“) artiklis 1.

Õiguslik raamistik

Ühismeede 2008/124

- 2 Ühismeetme 2008/124 artikli 9 lõikes 3 on sätestatud:
„Eulex Kosovo võib vastavalt vajadusele võtta lepingulisel alusel tööle ka rahvusvahelisi isikkoosseisu liikmeid ja kohalikke isikkoosseisu liikmeid.“
- 3 Ühismeetme artikli 10 lõikes 3 on ette nähtud:
„Rahvusvahelise ja kohaliku lepingulise tsiviilisikkoosseisu liikmete töötingimused ning õigused ja kohustused sätestatakse missiooni juhi ja isikkoosseisu liikme vahelises lepingus.“

Määrus (EÜ) nr 593/2008

- 4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT 2008, L 177, lk 6; edaspidi „Rooma I määrus“) artikli 3 lõikes 5 on sätestatud:
„Poolte nõusoleku olemasolu ja kehtivus kohaldatava õiguse valiku suhtes määratakse kindlaks artiklite 10, 11 ja 13 kohaselt.“
- 5 Määruse artiklis 8 on ette nähtud:
„1. Individuealne tööleping on reguleeritud õigusega, mille pooled on artikli 3 kohaselt valinud. Selline õiguse valik ei või siiski põhjustada töötaja ilmajätmist kaitses, mis on talle ette nähtud sätetega, millest ei saa kokkuleppel kõrvale kalduda selle õiguse alusel, mis valiku puudumisel oleks olnud kohaldatav vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2, 3 ja 4.
2. Kui pooled on jätnud individuaalse töölepingu suhtes kohaldatava õiguse valimata, on leping reguleeritud selle riigi õigusega, kus või – kui seda ei ole võimalik kindlaks teha – kust töötaja teeb harilikult oma lepingujärgset tööd. Riiki, kus töötaja harilikult töötab, ei loeta muutunuks, kui töötaja asub ajutiselt tööle teise riiki.“

3. Juhul kui kohaldatavat õigust ei saa kindlaks määrata lõike 2 kohaselt, on leping reguleeritud selle riigi õigusega, kus asub töötaja tööle võtnud ettevõtja tegevuskoht.

4. Kui asjaoludest tervikuna ilmneb, et leping on tihedamalt seotud mõne teise, lõikes 2 või 3 osutamata riigiga, kohaldatakse asjaomase teise riigi õigust.“

6 Määruse artikli 9 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Üldist kehtivust omavad sätted on sätted, mille järgimist peetakse riigi avalike huvide, näiteks tema poliitilise, sotsiaal- või majanduskorralduse kaitsmise seisukohast niivõrd oluliseks, et need on kohaldatavad igas olukorras, mis kuulub nende reguleerimisalasse, olenemata sellest, milline õigus oleks lepingule kohaldatav käesoleva määruse alusel.

2. Käesolevas määruses ei piira miski kohtu asukohariigi üldist kehtivust omavate sätete kohaldamist.“

7 Määruse artiklis 10 on ette nähtud:

„1. Lepingu või lepingutingimuse olemasolu ja kehtivus määratakse kindlaks selle õiguse alusel, mis kehtiks lepingu või lepingutingimuse suhtes käesoleva määruse alusel, kui leping või lepingutingimus kehtiks.

2. Pool võib oma nõusoleku puudumise tõendamiseks siiski tugineda oma hariliku viibimiskoha riigi õigusele, kui asjaoludest ilmneb, et lepingupool tegevuse tagajärgi ei oleks mõistlik kindlaks määrata lõikes 1 määratud õiguse alusel.“

8 Rooma I määruse artikli 11 lõikes 1 on sätestatud:

„Leping, mis on sõlmitud isikute vahel, kes viibivad ise või kelle esindajad viibivad lepingu sõlmimise ajal samas riigis, on vormiliselt kehtiv, kui see vastab käesoleva määruse alusel lepingu sisu suhtes kohaldatava õiguse vorminõuetele või selle riigi õiguse vorminõuetele, kus leping on sõlmitud.“

9 Määruse artiklis 13 on ette nähtud:

„Samas riigis olevate isikute vahel sõlmitud lepingus võib füüsiline isik, kes oleks kõnealuse riigi õiguse kohaselt teovõimeline, tugineda oma õigus- ja teovõime piirangutele muu riigi õigusest lähtudes üksnes siis, kui teine lepingupool oli sellistest õigus- ja teovõime piirangutest lepingu sõlmimise ajal teadlik või ei olnud neist teadlik oma hooletuse tõttu.“

Vaidluse taust

10 Vaidluse tausta on kirjeldatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–5. Käesoleva menetluse jaoks võib sellest teha järgmise kokkuvõtte.

11 Iiri kodanik L. Jenkinson töötas kõigepealt 20. augustist 1994 kuni 5. juunini 2002 erinevate järjestikuste tähtajaliste töölepingute alusel Euroopa Liidu järelevalvemissioonis Jugoslaavias (edaspidi „EUMM“).

12 Seejärel töötas ta 17. juunist 2002 kuni 31. detsembrini 2009 erinevate järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel Euroopa Liidu politseimissioonis Bosnias ja Hertsegoviinas (edaspidi „EUPM“).

- 13 Lõpuks töötas L. Jenkinson 5. aprillist 2010 kuni 14. novembrini 2014 Eulex Kosovo missioonis üheteistkümne järjestikuse tähtajalise lepingu (edaspidi „üksteist tähtajalist lepingut“) alusel, millest üheksa esimest sõlmis ta Eulex Kosovo missiooni juhiga ja kaks viimast Eulex Kosovo endaga.
- 14 Kümnenda tähtajalise lepingu ajal, mis hõlmas ajavahemikku 15. juunist kuni 14. oktoobrini 2014, teatati L. Jenkinsonile Eulex Kosovo missiooni juhi 26. juuni 2014. aasta kirjaga, et Eulex Kosovo ümberkorraldamist puudutava liikmesriikide 24. juuni 2014. aasta otsusega kaob pärast 14. novembrit 2014 tema ametikoht, mida ta on täitnud tema töölevõtmisest alates, ning seetõttu tema lepingut pärast seda kuupäeva ei pikendata.
- 15 Üheteistkümnes ja viimane tähtajaline leping sõlmiti seega L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel ajavahemikuks 15. oktoobrist kuni 14. novembrini 2014 (edaspidi „viimane tähtajaline leping“).
- 16 Kõik L. Jenkinsoniga sõlmitud ja tema tegevust Eulex Kosovos puudutavad tähtajalised lepingud peale viimase tähtajalise lepingu sisaldasid vahekohtuklauslit, mis nimetab Belgia kohtuid.
- 17 Viimase tähtajalise lepingu punktis 21 on ette nähtud vahekohtuklausel, mis nimetab ELTL artikli 272 alusel lepinguga seotud vaidluste lahendamiseks Euroopa Liidu kohtu.

Menetlus Üldkohtus ja Euroopa Kohtus ning vaidlustatud kohtuotsus

- 18 Apellant esitas Üldkohtu kantseleisse 23. oktoobril 2015 saabunud hagiavaldusega nõukogu, komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja Eulex Kosovo vastu hagi, milles ta palus Üldkohtul:
 - esimese võimalusena kvalifitseerida tema lepinguline suhe ümber tähtajatuks töölepinguks, tuvastada, et kostjad esimeses kohtuastmes on rikkunud oma lepingulisi kohustusi, eelkõige etteteatamiskohustust tähtajatu lepingu ülesütlemisel, tuvastada, et tema lepingu ülesütlemine oli alusetu, ja mõista neilt pooltelt seetõttu välja kahju, mis tekkis järjestikuste tähtajaliste lepingute alusetu kasutamise, etteteatamiskohustuse rikkumise ja töösuhte alusetu lõpetamise tõttu (edaspidi „esimene nõue“);
 - esimese võimalusena tuvastada, et nõukogu, komisjon ja Euroopa välisteenistus kohtlesid teda eespool punktides 11–13 nimetatud Euroopa Liidu rahvusvaheliste missioonide teenistuses töötamise ajal tema töötasu, pensioniõiguste ja muude soodustuste osas diskrimineerivalt ja et ta oleks tulnud tööle võtta nendest ühe ajutise teenistujana, ning mõista neilt seetõttu välja hüvitis (edaspidi „teine nõue“) ning
 - teise võimalusena mõista kostjatelt esimeses kohtuastmes nende lepinguvälise vastutuse alusel tema kasuks välja hüvitis nende kohustuste rikkumisega tekitatud kahju eest (edaspidi „kolmas nõue“).
- 19 9. novembri 2016. aasta kohtumäärusega Jenkinson vs. nõukogu jt (T-602/15, EU:T:2016:660) tunnistas Üldkohus, et tal puudub ilmselt pädevus esimese võimalusena esitatud kahe esimese nõude üle otsustamiseks, ning jättis teise võimalusena esitatud kolmanda nõude ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata. Seepärast jättis Üldkohus hagi täies ulatuses rahuldamata ja mõistis kohtukulud välja L. Jenkinsonilt.

- 20 L. Jenkinson esitas 25. jaanuaril 2017 Euroopa Kohtu kantseleisse saabunud avaldusega selle kohtumääruse peale apellatsioonkaebuse.
- 21 5. juuli 2018. aasta kohtuotsusega Jenkinson vs. nõukogu jt (C-43/17 P, EU:C:2018:531) tühistas Euroopa Kohus nimetatud kohtumääruse, saatis kohtuasja tagasi Üldkohtusse ja jättis kohtukulude üle otsustamise edaspidiseks.
- 22 Komisjon ja Euroopa välisteenistus esitasid eraldi dokumentidega, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 31. oktoobril 2018 ja 19. novembril 2018, vastuvõetamatuse vastuväited, milles nad väitsid muu hulgas, et faktilised asjaolud, otsused ja võimalikud rikkumised, millele apellant viitab, ei ole neile omistatavad. Need vastuvõetamatuse vastuväited liideti sisulise menetlusega Üldkohtu esimese koja 29. märtsi 2019. aasta määrusega.
- 23 Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuses, et esimene ja teine nõue tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata ning kolmas nõue tuleb ilmselge vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata, mistõttu tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja teha otsust nimetatud vastuvõetamatuse vastuväidete kohta.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 24 Apellatsioonkaebuses palub L. Jenkinson Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - lahendada kohtuasi;
 - teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse;
 - mõista mõlema astme kohtukulud välja kostjatelt esimeses kohtuastmes.
- 25 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
 - mõista käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja L. Jenkinsonilt.
- 26 Komisjon palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus komisjoni vastu suunatud osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - teise võimalusena jätta apellatsioonkaebus osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja L. Jenkinsonilt.
- 27 Euroopa välisteenistus palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus põhjendamatusse tõttu rahuldamata;

- kohtuasja lahendamise korral tunnistada L. Jenkinsoni kaebus Euroopa välisteenistuse vastu suunatud osas vastuvõetamatuks;
- kui kohtuasi saadetakse tagasi Üldkohtusse, otsustada, et Euroopa välisteenistus ei saa enam olla kostja;
- mõista kohtukulud välja L. Jenkinsonilt.

28 Eulex Kosovo palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja L. Jenkinsonilt.

Apellatsioonkaebus

- 29 L. Jenkinson esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks sisuliselt kuus väidet: esiteks tõlgendati esimeses kohtuastmes esitatud nõudeid ja väiteid vääralt; teiseks rikuti õigusnormi, kuna järjestikuste tähtajaliste lepingute üheks tähtajatuks lepinguks ümberkvalifitseerimise nõude osas analüüsis Üldkohus ainult viimast tähtajatut töölepingut; kolmandaks rikkus Üldkohus mitut õigusnormi, kui ta jättis esimese nõude rahuldamata; neljandaks kohaldati liidu teenistujate diskrimineerimise keelu põhimõtet vääralt ja rikuti ELTL artiklit 336; viiendaks rikkus Üldkohus õigusnorme, kui ta jättis kolmanda nõude läbi vaatamata, ja kuuendaks jaotati kohtukulud vääralt.
- 30 Kõigepealt täpsustavad nõukogu, komisjon ja Euroopa välisteenistus siiski – kuigi nad ei esitanud vastuapellatsioonkaebust –, et nad on seisukohal, et 24. veebruari 2022. aasta kohtuotsust Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126) arvestades oleks esimeses kohtuastmes esitatud hagi tulnud neid puudutavas osas tunnistada vastuvõetamatuks.
- 31 Sellega seoses peab Euroopa Kohus käesolevas kohtuasjas vajalikuks teha apellatsioonkaebuse kohta kohe otsus (vt analoogia alusel 25. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

Poolte argumentid

- 32 Komisjon väidab eelkõige, et arvestades 24. veebruari 2022. aasta kohtuotsuse Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126) punkte 40 ja 46, peaks käesolevas kohtuasjas ainus vastustaja olema Eulex Kosovo ning järelikult on apellatsioonkaebus teda puudutavas osas vastuvõetamatu. Lisaks on ta seisukohal, et apellatsioonkaebuse vastuvõetamatus tema suhtes tuleneb ka asjaolust, et ta ei ole L. Jenkinsoni tööandja ega ole seega vaidlusega seotud.
- 33 L. Jenkinson vaidleb nende argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 34 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 171 kohaselt toimetatakse apellatsioonkaebus kätte teistele Üldkohtu kohtuasja pooltele. Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioonist aga nähtub nimelt, et Üldkohtu menetluse poolteks kostjatena olid nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo. Kuna komisjon oli pool Üldkohtus, oli L. Jenkinsonil võimalik nõuetekohaselt esitada oma apellatsioonkaebus ka tema vastu (vt analoogia alusel 21. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus SACBO vs. komisjon ja INEA, C-281/14 P, EU:C:2016:46, punktid 25 ja 26, ning 5. juuli 2018. aasta kohtuotsus Jenkinson vs. nõukogu jt, C-43/17 P, EU:C:2018:531, punkt 19).
- 35 Lisaks esitati Üldkohtule nõuded seoses eelkõige L. Jenkinsoni töölevõtmisega EUMMi ja EUPMi, mistõttu 24. veebruari 2022. aasta kohtuotsusest Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126) tuletatud argumendid, kuna need puudutavad üksnes nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse osalemist ja vastutust nende tagajärgede osas, mis võivad tuleneda L. Jenkinsoni töölevõtmisest Eulex Kosovosse, ei saa igal juhul võimaldada ümber lükata käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis tehtud järeldust.
- 36 Sellest järeldub, et apellatsioonkaebus on vastuvõetav.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 37 Esimeses väites leiab L. Jenkinson esiteks, et Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 vääralt, et ühismeetme 2008/124 õigusvastasusest tulenevat nõuet ei ole esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses põhjendatud ühegi õigusliku ega faktilise argumendiga. Lisaks leidis Üldkohus selles punktis ekslikult, et õigusvastasusele viidati äärmisel juhul teises nõudes. L. Jenkinsoni sõnul on ta õigusvastasusele viidanud ka oma hagimenetluse algatusdokumendi esimeses nõudes.
- 38 L. Jenkinson väidab, et ühismeetme 2008/124 vastu esitatud õigusvastasuse väiteid oleks tulnud tõlgendada ELTL artikli 277 tähenduses õigusvastasuse vastuväidetena, mis tuginevad eelkõige ELTL artikli 336 rikkumisele, ning need oleks tulnud tunnistada vastuvõetavaks.
- 39 Ta on arvamusel, et sama oleks pidanud kehtima ka nende õigusvastasuse väidete suhtes, mis on esitatud komisjoni 30. novembri 2009. aasta teatise K(2009) 9502 vastu, milles käsitletakse ÜVJP operatiivmeetmete rakendamise tegevate komisjoni erinõunike ja rahvusvaheliste lepinguliste töötajate suhtes kohaldatavaid erieeskirju. Sellega seoses märgib L. Jenkinson, et nimetatud teatises on vastavalt ELTL artiklile 336 nõukogu asemel töötingimused kindlaks määranud komisjon.
- 40 Oma repliigis lisab L. Jenkinson eelkõige, et EL toimimise lepingu sätte rikkumine ja akti vastuvõtja pädevuse puudumine on avalikul huvil põhinevad väited. Sama käib ka huve kahjustava akti vastuvõtmist reguleerivate menetlusnormide järgimata jätmise kohta.
- 41 Teiseks on L. Jenkinson seisukohal, et Üldkohus piiras vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 õigusvastaselt neid pooli, kelle vastu olid suunatud esimese nõude raames esitatud nõuded, jättes mainimata nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse.

- 42 Kolmandaks, isegi kui eeldada, et sama kohtuotsuse punktis 110 piiras Üldkohus vaidluse eseme tööõiguse valdkonnaga, väidab L. Jenkinson, et selline piiramine on õigusvastane, kuna vaidlus kuulub ka sotsiaalkindlustuse valdkonda.
- 43 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad esimese väite tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 44 Esimesena väidab L. Jenkinson oma repliigis, et Üldkohus oleks pidanud omal algatusel analüüsima ühismeetme 2008/124 õiguspärasust. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 127 lõikes 1, mida kohaldatakse selle kodukorra artikli 190 lõike 1 alusel apellatsioonimenetluses, on sätestatud, et menetluse käigus on uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Ent etteheite, et Üldkohus oleks pidanud kontrollima selle ühismeetme õiguspärasust omal algatusel, esitas apellant esimest korda alles repliigis, ilma et ta oleks tõendanud, et see etteheide tugineb faktilisele või õiguslikule asjaolule, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Järelikult tuleb asuda seisukohale, et see etteheide on esitatud hilinenult ja tuleb seega tunnistada vastuvõetamatuks.
- 45 Mis puudutab L. Jenkinsoni argumente selle kohta, et Üldkohus ei analüüsinud ühismeetme 2008/124 õiguspärasust, siis tuleb märkida, et Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46–48, kas esimeses kohtuastmes esitatud hagi sisaldas selle ühismeetme vastu esitatud õigusvastasuse vastuväidet.
- 46 Esiteks märkis Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 44 ja 48, et L. Jenkinson tugines nimetatud ühismeetme õigusvastasusele äärmisel juhul selleks, et saada hüvitist lepinguvälise kahju eest, mida ta väidab oma teises nõudes. Teiseks leidis Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktis 48, et isegi kui eeldada, et apellant tõepoolest esitas ühismeetme 2008/124 vastu ETL artikli 277 alusel õigusvastasuse vastuväite, tuleb tõdeda, et seda vastuväidet ei põhjenda esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses ükski õiguslik ega faktiline argument ning seetõttu ei vasta see Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktis d ette nähtud tingimustele ja tuleb seega tunnistada vastuvõetamatuks.
- 47 Sellega seoses tuleb tõdeda, et L. Jenkinson piirdub väitega, et Üldkohus leidis ekslikult, et ühismeetme 2008/124 vastu esitatud õigusvastasuse vastuväide ei ole faktiliselt ega õiguslikult põhjendatud. Nii toimides ei ole L. Jenkinson aga suutnud tõendada, et Üldkohus leidis väärt, et õigusvastasuse vastuväide ei vasta Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktis d ette nähtud tingimustele. Neil asjaoludel tuleb nimetatud argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 48 Mis puudutab argumenti, millega L. Jenkinson väidab, et Üldkohus tegi vea, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48, et ta tugines ühismeetme 2008/124 õigusvastasusele äärmisel juhul teises nõudes, kuigi kõnealusele õigusvastasusele viidati ka esimeses nõudes, siis olgu märgitud, et see argument tuleb igal juhul edutuse tõttu tagasi lükata.
- 49 Nimelt põhineb Üldkohtu järeldus, et ühismeetme 2008/124 õiguspärasust ei ole vaja kontrollida, õiguslikult piisavalt järeldusel, et esimeses kohtuastmes esitatud hagiavaldus ei vastanud Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktis d ette nähtud tingimustele.
- 50 Seoses L. Jenkinsoni argumendiga teatise K(2009) 9502 õigusvastasuse kohta tuleb kõigepealt esile tuua, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 112–115 ja 119 analüüsis Üldkohus, kas sellele teatisele, mis on Üldkohtus vaidlustatud, saab tugineda, ning märkis, et teatis on lahutamatu osa

üheksast tähtajalisest lepingust, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 13 ja mille L. Jenkinson oli sõlminud Eulex Kosovo järjestikuste juhtidega. Üldkohus järeldas sellest, et kõnealune teatis on L. Jenkinsoni suhtes kohaldatav.

- 51 Seejärel analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 230, kas sellest teatisest tulenevate lepingutingimuste kohaldamine kujutab endast diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist. Seega, sõltumata selle analüüsi põhjendatusest, tuleb tõdeda, et Üldkohus kontrollis, kas nimetatud teatises sisalduv seotuse kriteerium, mis viitab selle riigi õigusele, mille kodanik on asjaomane isik, on õiguspärane, kusjuures tegemist on kriteeriumiga, mille kooskõlale diskrimineerimiskeelu põhimõttega oli L. Jenkinson esimeses kohtuastmes vastu vaielnud.
- 52 Lisaks tuleb argumenti puhul, et komisjon määras teatise K(2009) 9502 vastuvõtmisega nõukogu asemel kindlaks L. Jenkinsoni töötingimused, märkida, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 50, et seda teatist kohaldati käesolevas asjas, kuna see oli üheksa tähtajalise lepingu „lahutamatu osa“. Sellest tuleneb, et teatise õigusvastasus, mis tuleneb selle vastuvõtja pädevuse puudumisest, ei saa kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist. Järelikult tuleb see argument seega tunnistada edutuks.
- 53 Kuna Euroopa Kohtule ei ole esitatud muid argumente, mis võimaldaksid asuda seisukohale, et Üldkohus viis läbi sama teatise õiguspärasuse osalise kontrolli, siis tuleb asuda seisukohale, et nende argumentidega, millega L. Jenkinson eelkõige väidab, et ta tugines teatise K(2009) 9502 õigusvastasusele, et põhjendada sellele tuginemise võimatust ja selle kohaldamatust, ei ole ta suutnud tõendada, et Üldkohus jättis tegemata otsuse teatise õigusvastasuse ja sellele tuginemise kohta. Järelikult tuleb need argumentid põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 54 Sellest järeldub, et L. Jenkinson ei ole tõendanud, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis analüüsima ühismeetme 2008/124 õiguspärasuse ja analüüsis teatise K(2009) 9502 õiguspärasust nii, nagu ta seda tegi.
- 55 Kuna sellist rikkumist ei ole tõendatud, ei saa Üldkohtule ette heita ka seda, et ta ei kontrollinud ühismeetme 2008/124 ja selle teatise õiguspärasust ELTL artikli 336 alusel.
- 56 Mis puudutab teisena argumenti, et Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 vea nende kostjate kindlaksmääramisel, kelle vastu olid suunatud esimese nõude raames esitatud nõuded, olgu meenutatud, et selles punktis märkis Üldkohus, et „[L. Jenkinson] palub [...] Üldkohtul kvalifitseerida järjestikused tähtajalised lepingud ümber tähtajatuks lepinguks ja tuvastada, et tingimused, mille kohaselt Eulex Kosovo [...] lõpetas selle tähtajatu lepingu, rikuvad seda tüüpi lepingule kohaldatavat tööõigust“.
- 57 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 34, leidis Üldkohus, et hagi tervikuna tuleb pidada esitatuks nõukogu, komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja Eulex Kosovo vastu.
- 58 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 märkis, vaatas ta sisuliselt läbi L. Jenkinsoni nõuded, mille ta oli esitanud esimese nõude raames, ning tegi selle kohtuotsuse punktis 216 järelduse, et esimene nõue tuleb jätta rahuldamata, jättes seega kindlaks määramata, millises ulatuses on need nõuded iga kostja puhul põhjendatud.

- 59 Sellest järeldub, et märkides, et Eulex Kosovo lõpetas L. Jenkinsoni väidetava tähtajatu lepingu, ei soovinud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 kindlaks teha pooli, kelle vastu tuleb esimest nõuet pidada esitatuks. Järelikult tuleb L. Jenkinsoni see väide edutuse tõttu tagasi lükata.
- 60 Kolmandana olgu märgitud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust ning Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punktist d ja artikli 169 lõikest 2, et apellatsioonkaebuses tuleb näidata täpselt kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, samuti seda nõuet konkreetselt põhjendavad õiguslikud argumendid, vastasel juhul on apellatsioonkaebus või asjasse puutuv väide vastuvõetamatu (vt selle kohta 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus PV vs. komisjon, C-640/20 P, EU:C:2023:232, punkt 199 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 61 Nendele nõuetele ei vasta ja tuleb seega vastuvõetamatuks tunnistada väide, mille raames esitatud argumendid ei ole piisavalt selged ja täpsed, et võimaldada Euroopa Kohtul teha õiguspärasuse kontrolli, eelkõige seetõttu, et põhilised asjaolud, millele väide tugineb, ei nähtu piisavalt ühtselt ja arusaadavalt apellatsioonkaebuse tekstist endast, mis on selles osas sõnastatud ebaselgelt ja mitmeti mõistetavalt (23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus PV vs. komisjon, C-640/20 P, EU:C:2023:232, punkt 200 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 62 Isegi kui oletada, et Üldkohus piiras vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110 vaidluse eset tööõiguse valdkonnaga, tuleb tõdeda, et L. Jenkinson väidab selle kohta üksnes seda, et tema hagi puudutas ka sotsiaalkindlustuse valdkonda, esitamata konkreetseid argumente, mis võimaldaksid kindlaks teha, milline oleks olnud sellise piirangu tagajärg Üldkohu poolt hagi hindamise raames. Kuna selliseid konkreetseid õiguslikke argumente ei ole esitatud, tuleb kõnealune argument vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.
- 63 Kõike eeltoodut arvestades tuleb apellatsioonkaebuse esimene väide jätta osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ning osaliselt edutuse ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Neljanda väite esimene osa

Poolte argumendid

- 64 Neljanda väite esimeses osas väidab L. Jenkinson, et Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 224 analüüsimata tema argumendi, et on rikutud ELL artiklit 5, ELTL artiklit 336, viidates viimasele esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse joonealuses märkuses, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1; edaspidi „finantsmäärus“).
- 65 Lisaks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 226–228 ELTL artiklit 336, kui ta otsustas, et nõukogu delegeris õiguspäraselt Eulex Kosovo juhile pädevuse kehtestada rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmete töötingimused. ELTL artikli 336 rikkumine tuleneb ka sellest, et Üldkohus tunnistas, et Eulex Kosovo juhi ja selle missiooni isikkoosseisu liikmete vahel sõlmitud lepingutes on kindlaks määratud rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmete töötingimused, samas kui nende tingimuste üle peab otsustama nõukogu. Samuti eiras Üldkohus seda artiklit, kui ta möönis, et teatis K(2009) 9502 võib olla nende tingimuste kindlaksmääramise

raamistik, samas kui need tingimused tuleb vastu võtta vastavalt selles artiklis ette nähtud menetlusele. L. Jenkinsoni sõnul pidi nõukogu võtma vastu rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmete töötingimused, mis on analoogsed Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimustes sätestatud töötustingimustega.

- 66 L. Jenkinson leiab, et vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 229 ja 237 otsustatule on ELTL artikli 336 rikkumine isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine.
- 67 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad neljanda väite esimese osa tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 68 Olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu kodukorra artikli 170 lõike 1 teise lause kohaselt ei või apellatsioonkaebuses muuta Üldkohtu menetluses olnud hagi eset. Nagu nähtub väljakujunenud praktikast, tuleb samuti täheldada, et kui lubada poolel esitada esimest korda Euroopa Kohtus etteheide, mida ta ei ole Üldkohtus esitanud, tähendaks see, et tal lubatakse Üldkohtus arutatud asjaga võrreldes laiendada kohtuasja ulatust Euroopa Kohtus, kellel on apellatsioonimenetluses piiratud pädevus. Apellatsioonimenetluses piirduv Euroopa Kohtu pädevus Üldkohtu menetluses arutatud väidetele ja argumentidele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *De Masi ja Varoufakis vs. EKP*, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 69 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt tõdeda, et vastavalt vaidlustatud kohtuotsuse punktile 217, mida L. Jenkinson ei ole vaidlustanud, palus viimane Üldkohtul sisuliselt tuvastada, et otsustades EUMMis, EUPMis ja Eulex Kosovos töötamise ajal (edaspidi „asjaomased kolm missiooni“) võtta ta tööle mitte ajutise teenistujana teenistustingimuste alusel, vaid rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmena lepingulisel alusel, rikkusid nõukogu, komisjon ja Euroopa välisteenistus erinevaid õigusnorme, eelkõige teatavaid „aluslepingu“ sätteid, ning kohtlesid teda diskrimineerivalt.
- 70 Seejärel tuleb märkida, et esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses väitis L. Jenkinson, et sellised lepingud nagu need, mille ta oli sõlminud, ei oleks pidanud kujutama endast kolme asjaomase missiooni töötajate töölevõtmise viisi. Nimelt ei saa nende töötajate puhul eeldada, et neid võetaks tööle muul viisil kui liidu töötajatena. Selle kohta on hagiavalduse joonealuses märkuses selgitatud, et „[s]ee on kooskõlas ka ELTL artikliga [336]“.
- 71 Viimaseks tuleb märkida, et esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses tehtud viited nende missioonide töötajate töölevõtmise sellise raamistiku puudumisele, mis oleks analoogne muude teenistujate teenistustingimustega, ei sisaldanud nõuet, et Üldkohus tuvastaks ELTL artikli 336 rikkumise, mis seisneb selles, et selle artikli alusel ei ole vastu võetud niisugust töölevõtmise korda nagu kohaldatakse selliste töösuhete puhul nagu L. Jenkinsoni oma.
- 72 Sellest järeldub, et kuivõrd L. Jenkinson väidab oma apellatsioonkaebuses, et tema lepingulisele suhtele kohaldatava riigisisese materiaalõiguse ja teatise K(2009) 9502 kohaldamine kujutab endast ELTL artikli 336 rikkumist selle artikli alusel vastu võetud õigusliku raamistiku puudumise tõttu, siis tuleb tõdeda, et seda etteheidet ei esitatud esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses. Kuna aga see etteheide esitati esimest korda Euroopa Kohtus, tuleb seda apellatsioonkaebuse staadiumis pidada vastuvõetamatuks.

- 73 Kuna L. Jenkinson ei väitnud esimeses kohtuastmes esitatud hagi, et kõnealuse artikli rikkumine tuleneb nimetatud artikli alusel vastu võetud õigusliku raamistiku puudumisest, siis ei saa Üldkohtule põhjendatult ette heita, et ta jättis selle etteheite kohta seisukoha võtmata. Järelikult tuleb selle rikkumise kohta otsuse tegemata jätmise etteheide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.
- 74 Sama käib argumentide kohta, mis käsitlevad ELL artikli 5 ja finantsmääruse rikkumist. Nimelt ei esitanud L. Jenkinson neid esimeses kohtuastmes selleks, et tuvastataks kostjate esimeses kohtuastmes lepinguväline vastutus, ning Üldkohus ei olnud seega kohustatud nende argumentide kohta seisukohta võtma.
- 75 Järelikult tuleb neljanda väite esimene osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

Kolmanda väite esimene osa

– Poolte argumentid

- 76 Kolmanda väite esimeses osas väidab L. Jenkinson esiteks, et Üldkohus ei analüüsinud teatise K(2009) 9502 kui sellise instrumendi kohaldamatust, millega määratakse kindlaks Eulex Kosovo töötajatele kohaldatav materiaalõigus, ega võtnud arvesse tema argumenti, et tema suhtes kehtivaid töötingimusi ei olnud kindlaks määratud vastavalt ELTL artiklile 336.
- 77 Teiseks ei analüüsinud Üldkohus argumenti, mille kohaselt on liidu institutsioonid finantsmääruse kohaselt töödandjad. Seda liidu institutsioonide ja kostja esimeses kohtuastmes staatust ning nende vastutust arutati põhjalikult selle määruse alusel.
- 78 Kolmandaks leiab L. Jenkinson, et Üldkohus ei teinud järeldusi vaidlustatud kohtuotsuse punkti 92 tõdemusest, et liidu institutsioonid ei ole järginud ELTL artiklit 336. Kuna Eulex Kosovo töötajate *ad hoc* töölevõtmise raamistikku ei võetud vastu ELTL artikli 336 alusel, olid L. Jenkinsoni suhtes kohaldatavad töötingimused õigusvastased. Ta on arvamusel, et liidu rahvusvaheliste missioonide rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmetele peaks, nagu kõigile liidu töötajatele, kohaldama materiaalõigust, mis seisneb kõnealuse artikli kohaselt vastu võetud aktis, mis võimaldab tagada nende töötajate võrdse kohtlemise. L. Jenkinson väidab selle kohta ühelt poolt, et Eulex Kosovo loodud organi Registry-Kosovo Specialist Chambersi rahvusvahelistele lepingulistele töötajatele kohaldatakse sellele organile omast materiaalõiguse normide kogu, ning teiselt poolt, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95 samastas Üldkohus, välistades Euroopa hea halduse tava eeskirja kohaldamise, apellandi sõnaselgelt teiste liidu teenistujatega, kuna ta välistas selle eeskirja kohaldamise, märkides, et seda ei kohaldata liidu ametnikele ja muudele teenistujatele.
- 79 L. Jenkinson lisab, et liidu seadusandja ei ole näinud ette, et Rooma I määrus on kohaldatav sellistele avaliku õiguse lepingutele, nagu on kõne all käesolevas asjas. Nimelt on see määrus kohaldatav eraõiguslike lepingutega seotud vaidlustele ning seadusandja nägi koostoimes ELTL artiklitega 270 ja 336 ette, et liidu kohus on pädev kontrollima liidu teenistuja töölevõtmisest tulenevate kohustuste täitmist.

- 80 L. Jenkinson leiab, et igal juhul oleks Üldkohus pidanud omal algatusel esitama väite EL toimimise lepingu või EL lepingu rikkumise kohta. Ta on arvamusel, et sama kehtib ka finantsmääruse kohta.
- 81 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad neljanda väite esimese osa tagasi lükata.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

- 82 Esiteks, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 50–55, vastupidi L. Jenkinsoni väidetele analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses teatisele K(2009) 9502 tuginemist ja õiguspärasust. Lisaks, kuivõrd L. Jenkinson nendib, et ta väitis Üldkohtus, et kõnealuse teatise kohaldamisega kindlaks määratud töötingimused on õigusvastased, sest need on kehtestatud ELTL artiklit 336 rikkudes, siis tuleb tõdeda, et see argument kattub käesoleva apellatsioonkaebuse esimese väite raames esitatud argumendiga, mis on käesoleva kohtuotsuse punktis 52 tagasi lükatud.
- 83 Teiseks nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 79 ja 216, et Üldkohus ei analüüsinud korrakohase õigusemõistmise huvides vastuvõetamatuse vastuväiteid, mille olid esitanud kostjad esimeses kohtuastmes ja milles nad väitsid eelkõige, et faktilised asjaolud, otsused ja võimalikud rikkumised, millele apellant viitas, ei ole neile omistatavad, ning otsustas seega jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata, täpsustamata, millist kostjat esimeses kohtuastmes oleks tulnud pidada nende faktiliste asjaolude, otsuste ja väidetavate rikkumiste eest vastutavaks. Seega ei saa igal juhul nõustuda etteheitega, et ei analüüsitud esimeses kohtuastmes esitatud argumenti, et liidu institutsioonid on tööandjad ja kostjad.
- 84 Kuna see argument on nimelt seotud L. Jenkinsoni väidetud rikkumiste omistamise ja vastutusega ning kuna Üldkohus ei ole seda küsimust lahendanud, tuleb asuda seisukohale, et isegi kui eeldada, et see argument on põhjendatud, ei saa see kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.
- 85 Kolmandaks tuleb märkida, et nimetatud kohtuotsuse punkte 92 ja 95 puudutavad etteheited põhinevad sama kohtuotsuse vääral tõlgendusel.
- 86 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 tõdes Üldkohus vastuseks Euroopa välisteenistuse ja Eulex Kosovo argumentidele, mille kohaselt tuli käesolevas asjas kohaldada Eulex Kosovole omast autonoomset õigust, et liidu seadusandja ei olnud konkreetselt ELTL artikli 336 alusel vastu võtnud eeskirju, mis reguleeriksid sellise missiooni nagu Eulex Kosovo lepinguliste töötajate töötingimusi. Seevastu ei tuvastanud ta mingit selle artikli rikkumist.
- 87 Kohtuotsuse punktis 95 ei pidanud Üldkohus L. Jenkinsoni üheks „liidu muudest teenistujatest“, kes kuuluvad muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse. Nimelt tõdes Üldkohus selles punktis, et Euroopa hea halduse tava eeskiri, millele L. Jenkinson tugineb, on kohaldatav üksnes liidu institutsioonidele, organitele või asutustele ning nende juhtkondadele ja teenistujatele suhetes avalikkusega. Ta viitas küll selle eeskirja sätetele, milles on sätestatud, et seda ei kohaldata nende üksuste ja nende ametnike või teenistujate vahelistele suhetele. Kuna aga L. Jenkinson tugines oma töösuhet puudutavas vaidluses sellele eeskirjale, võis Üldkohus põhjendatult asuda seisukohale, et kõnealusele eeskirjale ei tuginetud mitte seetõttu, et kostjad esimeses kohtuastmes suhtlesid L. Jenkinsoniga kui „avalikkusega“ Euroopa hea halduse tava eeskirja tähenduses, vaid leides, et neid kostjaid tuleb pidada tema tööandjateks.

- 88 Lisaks, kuivõrd L. Jenkinson väidab, et kuna Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92, et ELTL artikli 336 alusel ei olnud vastu võetud ühtegi vaidlusele kohaldatavat normi, siis oleks Üldkohus pidanud tunnistama selle artikli rikkumist, sest sarnaselt muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse kuuluvatele töötajatele tuli L. Jenkinsoni suhtes kohaldada sama artikli alusel vastu võetud normi, tuleb märkida, et selle kohtuotsuse punktides 99 ja 102 nähtub, et kuna Üldkohtu poole pöörduti ELTL artikli 272 alusel vahekohtuklausli alusel, leidis Üldkohus, et kui selles lepingus ei ole viidatud sellele riigisisesele materiaaloigusele, tuleb tal vaidlus lahendada lepingule kohaldatava riigisisese materiaaloiguse alusel, mille ta peab kindlaks tegema.
- 89 Lisaks nähtub L. Jenkinsoni poolt esimeses kohtuastmes esimese nõude põhjendamiseks esitatud argumentidest, nagu tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktist 84, et tema hinnangul tuli see nõue lahendada Belgia õiguse alusel, mis tema arvates oli kohaldatav Rooma I määruse artiklis 8 ette nähtud seotuse kriteeriumide alusel.
- 90 Seevastu, nagu on juba märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 68–72, ei esitanud L. Jenkinson esimeses kohtuastmes ELTL artikli 336 rikkumise kohta etteheidet, mille kohaselt puudub Eulex Kosovo töötajate töölevõtmise õiguslik raamistik, mis oleks vastu võetud selle artikli alusel. Sellest järeldub, et Üldkohus ei olnud kohustatud kontrollima sellise õigusliku raamistiku puudumise õiguspärasust.
- 91 Mis puudutab L. Jenkinsoni argumenti, et Üldkohus oleks pidanud omal algatusel analüüsima käesoleva kohtuotsuse punktis 80 viidatud aktide rikkumist, siis tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et akti sisulist õiguspärasust puudutavat väidet saab analüüsida üksnes siis, kui apellant on selle esitanud (vt selle kohta 2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67; 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 40, ja 14. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus ERCEA vs. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, punkt 53). Sellest järeldub, et kuna sellist rikkumist Üldkohtus ei väidetud, tuleb see argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 92 Eeltoodut arvestades tuleb kolmanda väite teine osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite teine osa

– Poolte argumentid

- 93 Kolmanda väite teises osas väidab L. Jenkinson kõigepealt, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99 välistas Üldkohus ebaõigesti liidu õiguse põhimõtete igasuguse kohaldamise ja eksis, kui piirdus lepingu suhtes kohaldatavast riigisisestest materiaaloigusest tulenevate põhimõtete kohaldamise analüüsimisega. Seega eiras Üldkohus ilmselgelt juhiseid, mis tulenevad 16. juuli 2020. aasta kohtuotsusest ADR Center vs. komisjon (C-584/17 P, EU:C:2020:576) ja 16. juuli 2020. aasta kohtuotsusest Inclusion Alliance for Europe vs. komisjon (C-378/16 P, EU:C:2020:575), millest nähtub, et liidu institutsioonide, organite või asutuste suhtes jäävad lepingu täitmisel kehtima kohustused, mis tulenevad neile Euroopa Liidu põhiõiguste hartast (edaspidi „harta“) ja liidu õiguse üldpõhimõtetest.

- 94 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 100 esitatud väide, et liikmesriigid on kohustatud võtma üle direktiivid, mis kujutavad endast üksnes minimaalseid kaitsesätteid, ei saa olla piisav põhjendamaks, et riigisisene tööõigus, mis on kohaldatav lepingulisele suhtele, kaitseb piisavalt liidu õiguse põhimõtetest tulenevaid õigusi.
- 95 Seejärel väidab ta, et Üldkohtu poolt riigisisese õiguse kohaldamine on vastuolus diskrimineerimiskeelu põhimõttega, kuna see tähendaks kolme ebavõrdset kohtlemist, nimelt esiteks L. Jenkinsoni erinevat kohtlemist võrreldes liidu teenistujatega, kelle töölevõtmise tingimused peavad kindlaks määrama üksnes nõukogu ja parlament ELTL artikli 336 alusel, teiseks selliste liidu teenistujate nagu L. Jenkinson ja kohalike eraõiguslike töötajate ühesugust kohtlemist ning kolmandaks diskrimineerimist eri rahvusest rahvusvaheliste teenistujate vahel, kes töötavad sama tööandja juures samadel tingimustel ja samadel asjaoludel. Sellega seoses täpsustab L. Jenkinson, et kuna Üldkohtu hinnangul on liidu missiooni lepinguliste töötajate suhtes kohaldatav liidu missiooni juurde tööle asumisele eelnev kodakondsuse või maksuresidentsuse õigus, on diskrimineerimiskeelu põhimõte kahjustatud, kuna kohaldatav materiaalõigus võib olla kolmanda riigi õigus, kes ei ole ratifitseerinud erinevaid õigusakte, mis võimaldavad kohaldada liidu õiguse üldpõhimõtteid või hartast tulenevaid põhiõigusi.
- 96 Viimaseks märgib L. Jenkinson, et käesoleval juhul oli kohaldatav ainult Belgia õigus, kuna Iiri seadus, mis käsitleb töölepingu alusetut ülesütlemist, ei ole kohaldatav töötajate suhtes, kes töötavad väljaspool Iirimaa territooriumi.
- 97 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad kolmanda väite teise osa tagasi lükata.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

- 98 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 88, asus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99 seisukohale, et käesolevas asjas peab ta vaidluse lahendama lepingu suhtes kohaldatava riigisisese materiaalõiguse alusel.
- 99 Kõnealuse kohtuotsuse punktis 100 märkis Üldkohus muu hulgas, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei ole direktiivide ülevõtmise meetmete rakendamisel liikmesriikide ametiasutuste ja kohtute ülesanne mitte üksnes tõlgendada oma riigisisest õigust kooskõlas nende direktiividega, vaid ka jälgida, et nad ei tugineks direktiivide sellisele tõlgendusele, mis on vastuolus liidu õiguskorraga tagatud põhiõigustega või muude liidu õiguse üldpõhimõtetega.
- 100 Kohtuotsuse punktis 101 leidis Üldkohus, et ta peab käesolevas vaidluses kohaldatava riigisisese õiguse rakendamise raames tagama, et järgitaks järjestikuste tähtjaliste töölepingute või töösuhete kasutamisest tuleneva õiguste kuritarvitamise keelu üldpõhimõtet.
- 101 Sama kohtuotsuse punktis 150 leidis Üldkohus, olles tõdenud, et käesolevas asjas on kohaldatav seadus, millega võeti Iiri õigusesse üle nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), et ei toimikust ega poolte argumentidest ei nähtu, et see seadus ei ole kõnealuse direktiiviga või õiguse kuritarvitamise keelu põhimõttega kooskõlas.

- 102 Sellest tuleneb, et Üldkohus leidis, et ta peab kontrollima, kas seda põhimõtet on järgitud. Seega ei eitanud ta, et ta peab veenduma liidu õiguse üldpõhimõtete järgimises. Lisaks ei ole L. Jenkinson tõendanud, et Üldkohus jättis käesolevas asjas kohaldamata liidu õiguse üldpõhimõtte.
- 103 Sellest järeldub, et Üldkohus ei eiranud 16. juuli 2020. aasta kohtuotsusest *ADR Center vs. komisjon* (C-584/17 P, EU:C:2020:576) ja 16. juuli 2020. aasta kohtuotsusest *Inclusion Alliance for Europe vs. komisjon* (C-378/16 P, EU:C:2020:575) tulenevaid juhiseid, mille kohaselt juhul, kui pooled otsustavad neid siduvas lepingus anda vahekohtuklausliga liidu kohtule pädevuse lahendada selle lepinguga seotud vaidlusi, on see kohus sõltumata lepingus määratletud kohaldatavast õigusest pädev analüüsima harta ja liidu õiguse üldpõhimõtete võimalikke rikkumisi. Järelikult tuleb argument, et on rikutud nendest kohtuotsustest tulenevaid juhiseid, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 104 Mis puudutab seejärel etteheidet, et on rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet, siis olgu märgitud, et esimeses nõudes ei väitnud L. Jenkinson, et riigisisese materiaalõiguse kohaldamine kõnealusele lepingulisele suhtele tooks kaasa selle põhimõtte rikkumise. Vastupidi, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 märkis, väitis ta, et Üldkohus pidi käesolevas asjas otsustama esimese nõude raames esitatud nõuete üle riigisisese õiguse, nimelt Belgia õiguse alusel, mis on kindlaks tehtud Rooma I määruse alusel.
- 105 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 217 märkis, tugines L. Jenkinson seevastu teises nõudes diskrimineerivale kohtlemisele, mis tulenes sellest, et ta võeti lepingu alusel tööle rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmena. Seda etteheidet analüüsiti selle kohtuotsuse punktides 230–232, mida kolmanda väite teine osa ei käsitle.
- 106 Seega, kui Euroopa Kohus peaks tegema otsuse käesoleva kohtuotsuse punktis 104 nimetatud etteheite kohta, peaks ta tegema otsuse väite kohta, mida esimeses kohtuastmes ei esitatud. Neil asjaoludel tuleb seda etteheidet pidada uueks etteheiteks ja sellisena vastuvõetamatuks vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 68 viidatud kohtupraktikale.
- 107 Mis viimaseks puudutab argumenti, et käesoleval juhul ei ole Iiri õigus kohaldatav, siis tuleb meenutada, et mis puudutab riigisisese õiguse tõlgendamist Üldkohtu poolt, siis on Euroopa Kohus apellatsioonimenetluses pädev üksnes kontrollima, kas seda õigust on moonutatud, mis peab selgelt nähtuma toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja faktilisi asjaolusid ja tõendeid uuesti hinnata (vt selle kohta 5. juuli 2011. aasta kohtuotsus *Edwin vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, punkt 53; 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon *vs. Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 14. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus *ERCEA vs. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis*, C-280/19 P, EU:C:2021:23, punkt 67).
- 108 Käesoleval juhul väidab L. Jenkinson, et Iiri seadus, mis käsitleb töölepingu alusetut ülesütlemist, ei ole kohaldatav töötajate suhtes, kes töötavad väljaspool Iirimaa territooriumi, väitmata siiski, et Üldkohus tegi vea, mis tuleneb selle seaduse moonutamisest. Järelikult on see argument vastuvõetamatu.
- 109 Sellest tuleneb, et kolmanda väite teine osa tuleb osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite kolmas osa

– Poolte argumendid

- 110 Kolmanda väite kolmandas osas heidab L. Jenkinson Üldkohtule ette, et viimane rikkus kõnealusele lepingulisele suhtele kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel õigusnorme.
- 111 Kõigepealt väidab ta esiteks, et otsustades välistada Rooma I määruse artikli 8 lõigete 2 ja 3 kohaldamise, ei võtnud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 106 arvesse asjaolu, et Eulex Kosovol oli ka Brüsseli linnas (Belgia) asuv tegevuskoht.
- 112 Teiseks otsustas Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 111 ilma konkreetse põhjenduseta ja ekslikult alustada oma analüüsi käesoleva kohtuotsuse punktis 13 nimetatud esimesest üheksast tähtajalisest lepingust, mille sõlmisid L. Jenkinson ja Eulex Kosovo järjestikused juhid.
- 113 Kolmandaks märgib ta, et pooled ei ole kunagi kavatsenud allutada oma lepingulist suhet Iiri õigusele, mida kinnitab Eulex Kosovo ise. Ta tugines esimeses kohtuastmes *sui generis* õiguse kohaldamisele.
- 114 Mis esimesena puudutab kahele viimasele tähtajalisele lepingule kohaldatava õiguse kindlaksmääramist, siis heidab L. Jenkinson esiteks Üldkohtule ette, et ta ei teinud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 126 järeldusi sellest, et nendes lepingutes ei ole mainitud töötingimusi ega rahvusvahelise tsiviilisikkosseisu õigusi ja kohustusi, rikkudes ühismeedet 2008/124, ega viidatud teatisele K(2009) 9502, milles on nõutud nende lepingute kohandamist lepingule kohaldatavale riigisisesele õigusele, ning on ilmselgelt vääralt tunnistatud poolte nõusoleku teadlikuks. L. Jenkinson väidab, et Üldkohus ei võtnud lepingulisele suhtele kohaldatava õiguse muutmiseks arvesse poolte tahet kustutada viimasest kahest lepingust, mis puudutavad L. Jenkinsoni tegevust Eulex Kosovos, viide teatisele K(2009) 9502.
- 115 L. Jenkinson leiab teiseks, et Üldkohus rikkus oma põhjendamiskohustust, kuna ta ei põhjendanud Belgia õiguse välistamist tähtajaliste lepingute suhtes kohaldatava õigusena Rooma I määruse artikli 8 lõigete 3 ja 4 alusel.
- 116 Kolmandaks väidab ta kõigepealt, et Üldkohtu järeldus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 130 ja sellele järgnevates punktides, mille kohaselt on Iiri õigusega tihedamad seosed, on ekslik, kuna Üldkohus võttis kõigepealt oma hinnangus arvesse Eulex Kosovo tööandja staatust, arvestamata liidu institutsioonide kui võimalike kaastööandjate staatust.
- 117 Seejärel võttis Üldkohus arvesse üksnes kõnealuste tähtajaliste lepingute seoseid Iirimaaga, analüüsimata kõiki konkreetse juhtumi asjakohaseid asjaolusid, et teha kindlaks tihedamad sidemed mõne teise liikmesriigiga, ega ka õiguslikku raamistikku, mis puudutab missioonide rahvusvahelise tsiviilisikkosseisu liikmete töölevõtmist. Samuti ei võtnud ta arvesse riiki, kust pärinesid kõik missioonide juhtidele ja missioonidele endile antud juhised, ega asjaolu, et Eulex Kosovol oli tegevuskoht Euroopa välisteenistuse Brüsseli linnas asuvates ruumides. Üldkohus jättis arvesse võtmata ka asjaolu, et nõukogu ja parlament, kelle asukoht on Brüsseli linnas, on põhimõtteliselt pädevad kehtestama õiguslikku raamistikku missioonide rahvusvahelise tsiviilisikkosseisu liikmete töölevõtmiseks, ning asjaolu, et komisjon, kelle asukoht on samuti Brüsselis, kehtestab juhised teatise K(2009) 9502 alusel.

- 118 Lõpuks on Üldkohtu hinnangul ilmselgelt ekslikud põhjendused, mis õigustavad Rooma I määruse artikli 8 lõigete 3 ja 4 alusel liri õiguse kohaldamist. Ühelt poolt ajas Üldkohus segi töösuhte järjepidevuse ja kohaldatava õiguse järjepidevuse mõisted. Teiselt poolt on sotsiaalkindlustus- ja pensioniskeemile kohaldatavat õigust käsitlevad tähtjaliste lepingute sätted vastuolus liidu õiguse põhimõtete ning maksu- või sotsiaalvaldkonna direktiividega. Nimelt saab liikmesriigi maksusüsteemi kohaldada töötaja suhtes üksnes siis, kui ta viibib füüsiliselt ja tegelikult enam kui 183 päeva aastas asjaomase liikmesriigi territooriumil. Lisaks on tööandjal keelatud panna töötajale kohustus luua ja moodustada sotsiaalkindlustus- ja pensioniskeem.
- 119 Mis teisena puudutab L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo juhtide vahel sõlmitud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 13 mainitud esimese üheksa tähtjalise lepingu suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramist, siis kritiseerib apellant kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 113, milles Üldkohus leidis, et teatisele K(2009) 9502 saab L. Jenkinsoni vastu tugineda ainuüksi seetõttu, et ta oli sellest teadlik enne Eulex Kosovo juhiga sõlmitud esimese lepingu allkirjastamist. Poolte ühisel tahtel nimetatud teatise lisamine lepingutingimustesse, vaatamata selle kehtetuks tunnistamisele, tõendab, et kuna tähtjalistesse lepingutesse ei olnud sõnaselgelt lisatud kehtetuks tunnistatud teatise sisu, ei saa lepingule kohaldatava õiguse kindlakstegemise viis sellele teatisele tugineda. Üldkohus eiras nii kohtupraktikat, mis käsitleb lepingutingimustele tuginemist lepingu nõrgema poole vastu, kui ka liidu õigust, mis käsitleb ettevõtja ühepoolset kehtestatud tüüptingimuste kehtivust. L. Jenkinson viitab siinkohal 14. septembri 2017. aasta kohtuotsusele Nogueira jt (C-168/16 ja C-169/16, EU:C:2017:688).
- 120 Seejärel tuleb märkida, et seda teatist analüüsiti konkreetselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 116–119, võtmata arvesse võimalikku puudust nõusoleku suhtes, samas kui sellise puuduse olemasolu oleks tulnud hinnata lepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel, nagu on ette nähtud Rooma I määruse artiklites 10, 11 ja 12.
- 121 L. Jenkinson kritiseerib lõpuks vaidlustatud kohtuotsuse punkti 119, väites, et pooltel ei ole kunagi olnud kavatsust kohaldada liri õigust kogu lepingulisele suhtele. Maksuresidentsus enne tema esialgset töölevõtmist või kodakondsus oleks olnud oluline üksnes sõidukulude hüvitamisest tulenevate individuaalsete õiguste kindlaksmääramisel.
- 122 Kolmandana väidab L. Jenkinson, tuginedes otsuse tegemata jätmisele, et ta ei saanud lepingulise kohustusega loobuda õigusega ette nähtud soodsamate või avaliku korra sätete järgimisest, mida oleks kohaldatud valiku puudumisel vastavalt Rooma I määruse artikli 8 lõikele 1. Ta märgib sellega seoses, et muude teenistujate teenistustingimustega analoogse raamistiku puudumisel on see õigus Belgia õigus. Seda seadust oleks tulnud arvesse võtta, et kontrollida, kas pooled ei olnud loobunud soodsamate ja avaliku korra sätete järgimisest. Samuti oleks Üldkohus pidanud kohaldama kohtu asukohariigi sätteid, mis sisaldavad põhimõtteid, mis on määratletud kui „üldist kehtivust omavad sätted“ selle määruse artikli 9 tähenduses. Välistades liidu õiguse põhimõtete, eelkõige ootuspärasuse ja õiguskindluse põhimõtete kohaldamise, rikkus Üldkohus kõnealuse määruse ulatust.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

- 123 Mis puudutab L. Jenkinsoni sissejuhatavalt esitatud argumente, siis tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 106 piirdus Üldkohus sellega, et tõi välja rahvusvahelise eraõiguse normid, mida ta pidas käesolevas asjas kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel asjakohasteks. Nende normide hulgas mainis ta Rooma I määruse artikli 8 lõikes 3 sätestatud, mille kohaselt eelkõige

reguleerib lepingut selle riigi õigus, kus asub töötaja tööle võtnud ettevõtja tegevuskoht. Neil asjaoludel ei saa Üldkohtule põhjendatult ette heita, et ta ei võtnud selles punktis arvesse faktilist asjaolu, mis oli seotud Eulex Kosovo tegevuskoha olemasoluga Brüsseli linnas.

- 124 Lisaks olgu märgitud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 256 lõikest 1 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust, et apellatsioonkaebus on piiratud õigusküsimustega ning seega on ainult Üldkohus pädev tähtsust omavaid faktilisi asjaolusid tuvastama ja tõendeid hindama. Välja arvatud juhul, kui on tegemist moonutamisega, ei ole faktiliste asjaolude ja tõendite hindamine õigusküsimus, mis kuuluks sellisena Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele. Moonutamine peab nähtuma selgelt toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja faktilisi asjaolusid ja tõendeid uuesti hinnata (10. juuli 2019. aasta kohtuotsus VG vs. komisjon, C-19/18 P, EU:C:2019:578, punkt 47).
- 125 Väites oma apellatsioonkaebuses, et kõnealused pooled ei ole kunagi kavatsenud allutada oma lepingulist suhet liri õigusele, palub L. Jenkinson Euroopa Kohtul aga hinnata faktilisi asjaolusid, see tähendab võtta seisukoht poolte kavatsuse kohta seoses käesolevas asjas kohaldatava õigusega, mis ei kuulu apellatsioonimenetluses tema pädevusse, välja arvatud juhul, kui tegemist on moonutamisega. Lisaks ei väida L. Jenkinson, et Üldkohtu hinnang poolte kavatsusele põhineks talle esitatud faktiliste asjaolude moonutamisel, mis nähtub ilmselgelt toimiku materjalidest. Järelikult tuleb see argument vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.
- 126 Mis puudutab esimesena asjaomasele kahele viimasele tähtajalisele lepingule kohaldatava õiguse kindlaksmääramist, siis tuleb esiteks märkida, et eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktist 128 nähtub, et Üldkohus leidis, et kui pooled ei ole käesolevas asjas kohaldatava õiguse osas valikut teinud, tuleb see õigus kindlaks määrata Rooma I määruse artikli 8 lõigetes 2–4 määratletud kriteeriumide alusel.
- 127 Ent kuivõrd L. Jenkinson väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 126 oleks Üldkohus pidanud tegema järeldused oma tõdemusest, et need kaks viimast tema ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud tähtajalist lepingut ei maininud ühismeetmes 2008/124 ja teatistes K(2009) 9502 ette nähtud nõudeid, ning märgib, et Üldkohus tegi ekslikult otsuse nende lepingute poolte tahte ja nõusoleku kohta, siis piisab, kui märkida, et need argumendid lähtuvad vaidlustatud kohtuotsuse väärist tõlgendamisest. Nagu ka selle kohtuotsuse punktis 125, sisaldab kõnealune punkt 126 üksnes Üldkohtu faktilist järeldust, mis eelnes hinnangule, mille Üldkohus andis selle kohtuotsuse punktis 127. Üldkohus ei võtnud seega samas punktis 126 seisukohta järelduste kohta, mis tuleb tema tuvastatud faktilistest asjaoludest teha.
- 128 Lisaks võttis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 127 arvesse asjaolu, et vastupidi varasematele lepingutele, mis puudutasid L. Jenkinsoni tegevust Eulex Kosovos, ei viidanud nende poolte vahel sõlmitud kaks viimast tähtajalist lepingut enam teatisele K(2009) 9502. Siiski ei tuletanud Üldkohus sellest, et puudus sõnaselge viide sellele teatisele, asjaolu, et pooled välistasid selle riigisisese õiguse kohaldamise, mis oleks määratud selle viite säilitamise korral ja milleks on liri õigus.
- 129 Seega tuleb tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 127 esitatud Üldkohtu hinnang puudutab faktilisi asjaolusid, mille kontrollimine ei kuulu – välja arvatud juhul, kui tegemist on moonutamisega – Euroopa Kohtu pädevusse, kui talle on esitatud apellatsioonkaebus. Käesoleval juhul ei ole mingit moonutamist väidetud ega seda enam tõendatud. Järelikult tuleb L. Jenkinsoni argumente pidada vastuvõetamatuks vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 124 viidatud kohtupraktikale.

- 130 Teiseks, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist käsitlevat etteheidet, siis tuleb kõigepealt märkida, et põhjendamiskohustus on vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste põhistatuse küsimusest, mis kuulub vaidlustatud akti sisulise õiguspärasuse hindamise valdkonda (29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus *Achemos Grupé ja Achema vs. komisjon*, C-847/19 P, EU:C:2021:343 punkt 62).
- 131 Seega, vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale on Üldkohus seda kohustust täitnud, kui kohtuotsuse või kohtumääruse põhjendustest nähtub selgelt ja üheti mõistetavalt Üldkohtu põhjenduskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista tehtud otsuse põhjendusi ja Euroopa Kohtul teostada oma kohtulikku kontrolli. Põhjendamiskohustusest ei tulene Üldkohtule kohustust esitada ammendav ja üksikasjalik ülevaade menetluse poolte kõikidest arutluskäikudest ning seega võib Üldkohtu põhjendus olla tuletatav tingimusel, et see võimaldab huvitatud isikutel teada saada põhjused, miks Üldkohus nende argumentidega ei nõustunud, ning annab Euroopa Kohtule piisavalt teavet oma kontrolli tegemiseks (29. septembri 2022. aasta kohtuotsus *HIM vs. komisjon*, C-500/21 P, EU:C:2022:741, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 132 Tuleb aga märkida, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 129, et Rooma I määruse artikli 8 lõigete 2 ja 3 kohaselt on L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud kahele viimasele tähtajalisele lepingule põhimõtteliselt kohaldatav Kosovo õigus. Ta märkis siiski, et see õigus ise välistas selle kohaldatavuse töösuhetele rahvusvaheliste missioonide juures, ning Üldkohus asus kõnealuse kohtuotsuse punktis 130 seisukohale, et igal juhul on need kaks viimast L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud tähtajalist lepingut tihedamalt seotud Iiri õigusega, selgitades selle kaalutluse põhjuseid nimetatud kohtuotsuse punktides 131–138.
- 133 Sama kohtuotsuse nendest punktidest nähtub, et olles märkinud, et käesolevas asjas on kohaldatav mõni muu õigus kui Belgia õigus, välistas Üldkohus Belgia õiguse kohaldamise käesolevas asjas, nagu ta selgitas selle kohtuotsuse punktis 139. Sellest tuleneb, et põhjendamiskohustuse rikkumise etteheide tuleb põhjendamata tõttu tagasi lükata.
- 134 Kolmandaks tuleb märkida seoses L. Jenkinsoni argumentidega selle kohta, et Üldkohus ei analüüsinud, kas liidu institutsioonid võivad olla kaastööandjad, ega võtnud arvesse asjaolusid, mis tõendavad kõnealuste tähtajaliste lepingute seost Belgiaga – kui seda tuleb mõista nii, et sellega taotletakse Rooma I määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamist Üldkohtu poolt –, et isegi kui eeldada, et Üldkohus leidis, et need institutsioonid on koos Eulex Kosovoga L. Jenkinsoni kaastööandjad, ei võimalda see kaalutus iseenesest ümber lükata Üldkohtu järeldust, et selle sätte kohaldamisel tuli arvesse võtta tegevuskohta, mis Üldkohtu hinnangul asus Kosovos.
- 135 Nimelt nähtub Euroopa Kohtu praktikast, et määruse artikli 8 lõikes 3 kasutatud väljendi „tööle võetud“ all peetakse silmas vaid töölepingu sõlmimist, mitte aga töötaja tegeliku töötamise üksikasju (vt analoogia alusel 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus *Voogsgeerd*, C-384/10, EU:C:2011:842, punkt 46).
- 136 Lisaks on Euroopa Kohus leidnud, et kuna töötaja tööle võtnud ettevõtja tegevuskoha kriteerium ei ole seotud töötingimustega, siis ei oma selle tegevuskoha kindlaksmääramisel mingit tähtsust asjaolu, et tööandja asub ühes või teises kohas (vt analoogia alusel 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus *Voogsgeerd*, C-384/10, EU:C:2011:842, punkt 48).
- 137 Sellest tuleneb, et koht, kus asub tegevuskoht, kuhu töötaja on tööle võetud, ei kattu tingimata töötaja tööandja asukohaga.

- 138 On tõsi, et üksnes olukorras, kus töölevõtmist käsitlevad asjaolud võimaldavad järeldada, et töölepingu sõlminud ettevõtja toimis tegelikult mõne teise ettevõtja nimel ja arvel, võib kohus, kes peab Rooma I määruse artikli 8 lõiget 3 kohaldama, sedastama, et nimetatud sättes sisalduv seotuse kriteerium viitab selle riigi õigusele, kus asub viimati nimetatud ettevõtja tegevuskoht (vt analoogia alusel 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, punkt 49).
- 139 L. Jenkinson ei tugine siiski objektiivsetele asjaoludele, mis võimaldaksid väita, et Üldkohus ei oleks pidanud selle sätte kohaldamisel arvesse võtma mitte Kosovos asuvat tegevuskohta, millega L. Jenkinson oli sõlminud kaks viimast tähtajalist lepingut, vaid liidu institutsioonide asukohta.
- 140 Sellest järeldub, et L. Jenkinsoni argumente, mis puudutavad vajadust tõendada enne Rooma I määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamist, et need institutsioonid on kaastööandjad, tuleb pidada põhjendamatuks.
- 141 Sama kehtib teiste asjaolude kohta, millele L. Jenkinson viitas, et vaielda vastu selle määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamisele Üldkohtu poolt.
- 142 Mis puudutab kõigepealt L. Jenkinsoni argumenti, et Üldkohus oleks pidanud selle sätte kohaldamiseks võtma arvesse riiki, kust pärinesid kõik missiooni juhile ja missioonidele endile antud juhised, siis tuleb tõdeda, et see asjaolu ei ole seotud töölepingu sõlmimise asjaoludega ega võimalda seega ümber lükata L. Jenkinsoni töölevõtmise koha kindlaksmääramist, nagu Üldkohus selle tuvastas.
- 143 Järgmiseks ei võimalda ainuüksi asjaolu, et Eulex Kosovol oli tegevuskoht Euroopa välisteenistuse Brüsseli linnas asuvates ruumides, isegi kui eeldada, et see on tõendatud, kinnitada, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et Rooma I määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamisel on asjakohane tegevuskoht Pristinas (Kosovo) asuv tegevuskoht. Nimelt ei ole viide sellele, et Eulex Kosovo tegevuskoht asus Euroopa välisteenistuse ruumides Brüsselis, piisav tõendamaks, et Üldkohus hindas vääralt tegevuskohta, mille puhul tuleb asuda seisukohale, et L. Jenkinson võeti tööle sinna.
- 144 Mis puudutab viimaseks argumenti, et Üldkohus ei võtnud arvesse L. Jenkinsoni töölevõtmisega seotud õiguslikku raamistikku ega nõukogu ja parlamendi asukohta Brüsselis, siis tuleb märkida, et need asjaolud, mis põhinevad tõendamata eeldusel, et L. Jenkinsoni töölevõtmisega seotud õigusliku raamistiku kindlaksmääramiseks on ainsana pädevad need institutsioonid, ei saa tõendada, et nende institutsioonide asukoht oli asjakohane tema töölevõtmise koha kindlaksmääramisel Rooma I määruse artikli 8 lõike 3 tähenduses.
- 145 Mis puudutab teiselt poolt apellandi väiteid selle kohta, kuidas Üldkohus kohaldas Rooma I määruse artikli 8 lõiget 4, siis tuleb märkida, et Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et selle sätte kohaldamine eeldab, et kohus peab töösuhtele omaseid asjaolusid igakülgset hindama ja hindama asjaolu või asjaolusid, mis on tema arvates kõige olulisemad (vt analoogia alusel 12. septembri 2013. aasta kohtuotsus Schlecker, C-64/12, EU:C:2013:551, punkt 40).
- 146 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et olulistest seotuskriteeriumidest tuleb eelkõige arvesse võtta riiki, kus töötaja maksab oma tegevusest saadud tuluga seotud makse, ning riiki, mille sotsiaalkindlustussüsteemi ja erinevate pensioni-, haigus- ja invaliidsuskindlustuse süsteemidega ta liitunud on. Lisaks peab liikmesriigi kohus arvestama ka juhtumi asjaolusid kogumis, eelkõige palga või muude töötingimuste kindlaksmääramise parameetreid (vt analoogia alusel 12. septembri 2013. aasta kohtuotsus Schlecker, C-64/12, EU:C:2013:551, punkt 41).

- 147 Mis puudutab kõigepealt L. Jenkinsoni argumenti, et Üldkohus ajas segamini töösuhte järjepidevuse ja kohaldatava õiguse järjepidevuse mõisted, siis nähtub esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131 ja 136, et asjaomase kahe viimase tähtajalise lepingu suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramiseks tuleb arvesse võtta, et käesoleva kohtuotsuse punktis 13 nimetatud üheteistkümnest tähtajalisest lepingust esimesest alates on olemas püsiv töösuhe, ning teiseks selle kohtuotsuse punktist 137, et kahele viimasele tähtajalisele lepingule tuleb kohaldada sama õigust, mida kohaldatakse asjaomase üheksa tähtajalise lepingu suhtes.
- 148 L. Jenkinsoni see argument ei tõenda aga, et Üldkohtu analüüsitud lepingutele eelnenud lepingutele kohaldatava õiguse arvessevõtmine võib kujutada endast viimati nimetatud lepingute alusel sõlmitud töösuhet iseloomustavate asjaolude ekslikku analüüsi ja seega Rooma I määruse artikli 8 lõike 4 väära kohaldamist. Nimelt tuleb märkida, et seose olemasolu selliste lepingute vahel, millele Üldkohus on viidanud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131–137, võib käesoleva kohtuotsuse punktis 145 viidatud kohtupraktika kohaselt pidada oluliseks asjaoluks, mida võib arvesse võtta selleks, et määrata „teist riiki“ kõnealuse sätte tähenduses. Nimetatud argumenti tuleb seega pidada põhjendamatuks.
- 149 Lisaks, seoses L. Jenkinsoni argumentidega, mille kohaselt ei oleks Üldkohus pidanud sotsiaalkindlustus- ja pensioniskeemide ning maksustamiskorra suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel arvesse võtma kriteeriumi, mida on mainitud kahes viimases tähtajalises lepingus, mis on sõlmitud tema ja Eulex Kosovo vahel, kuna see kriteerium on vastuolus liidu õiguse põhimõtetega ning maksu- või sotsiaalvaldkonna direktiividega, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138 ei kontrollinud Üldkohus, kas seda korda ja neid skeeme reguleeris nõuetekohaselt Iiri õigus, vaid märkis üksnes, et need kaks viimast tähtajalist lepingut viitasid seda korda ja neid skeeme reguleeriva õiguse kindlaksmääramiseks „alalise elukoha riigile (maksustamisriigile)“ enne L. Jenkinson tööleasumist Eulex Kosovos.
- 150 Käesoleva kohtuotsuse punktis 146 meenutatud kohtupraktikat arvestades ei saa L. Jenkinsoni argumendid aga olla tulemuslikud, kuna tema arvates on Üldkohtul õigus võtta arvesse vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131–137 analüüsitud asjaolu, olenemata sellest, kas see õigus on samale korrale ja samadele skeemidele kohaldatav.
- 151 Sellest järeldub, et L. Jenkinson ei saa väita, et Üldkohus võttis Rooma I määruse artikli 8 lõiget 4 rikkudes arvesse vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131–138 nimetatud asjaolusid.
- 152 Lisaks tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata L. Jenkinsoni muud asjaolud, millega ta põhjendas etteheidet, et Üldkohus hindas osaliselt tema töösuhet Eulex Kosovos iseloomustavaid asjaolusid, kuna nendega ei ole L. Jenkinson suutnud tõendada, et see hinnang on väär.
- 153 Nimelt, kuigi need asjaolud, mis on seotud esiteks Brüsselis asuvate liidu institutsioonide väidetava kaastööandja staatusega, teiseks liidu rahvusvaheliste missioonide rahvusvaheliste tsiviilisikkoosseisu liikmete töölevõtmist puudutava õigusliku raamistikuga, kolmandaks kohaga, kust pärinesid kõik Eulex Kosovo juhile ja sellele missioonile antud juhised, ning neljandaks Eulex Kosovo tegevuskohaga Euroopa välisteenistuse ruumides Brüsselis, aitavad kaasa mõne muu riigi kui Iirimaa määramisele Rooma I määruse artikli 8 lõike 4 alusel, ei suuda L. Jenkinson siiski tõendada, et need asjaolud olid tema ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud kahe viimase tähtajalise lepingu puhul niivõrd olulised, et need tõendaksid, et Üldkohus hindas vääralt nende tähtajaliste lepingute ja Iirimaa vaheliste seoste olemasolu, tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131–138 mainitud asjaoludele.

- 154 Väidetav õiguslik raamistik, mis puudutab liidu rahvusvaheliste missioonide rahvusvaheliste tsiviilisikkoosseisu liikmete töölevõtmist, mille on kindlaks määranud liidu institutsioonid, kelle asukoht on Brüsselis, mille puhul on tegemist kohaga, kust pärinesid kõik Eulex Kosovo juhile ja missioonile antud juhised, ning see, et Eulex Kosovol on tegevuskoht Euroopa välisteenistuse ruumides Brüsselis, on tõesti juhtumi asjaolud, mida tuleb arvesse võtta käesoleva kohtuotsuse punktis 145 viidatud igakülgsel hindamisel. Erinevalt Üldkohtu analüüsitud asjaoludest puudutavad need asjaolud siiski rohkem üldist konteksti, millesse Eulex Kosovo ja L. Jenkinsoni vahel sõlmitud kaks viimast tähtajalist lepingut asetuvad, kui nende tähtajaliste lepingutega otsesemalt seotud tunnuseid. Järelikult ei võimalda nendele asjaoludele tuginev argument tõendada, et Üldkohus hindas väärt Rooma I määruse artikli 8 lõikes 4 nimetatud tihedamaid seoseid.
- 155 Samuti, mis puudutab argumenti, et on vaja analüüsida, kas liidu institutsioone võib pidada koos Eulex Kosovoga L. Jenkinsoni kaastööandjateks, siis tuleb tõdeda, et isegi kui eeldada, et see argument on põhjendatud, ei saa see tõendada, et nende institutsioonide asukoht Brüsselis kujutab endast määravat asjaolu selle riigi tuvastamisel, kes on selle määruse artikli 8 lõike 4 tähenduses tihedamalt seotud nende kahe viimase tähtajalise lepinguga.
- 156 Eeltoodust tuleneb, et L. Jenkinson ei ole tõendanud, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kohaldas Rooma I määruse artiklit 8 selleks, et määrata kindlaks L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud kahe viimase tähtajalise lepingu suhtes kohaldatav õigus.
- 157 Mis teisena puudutab L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo juhi vahel sõlmitud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 13 mainitud esimese üheksa tähtajalise lepingu suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramist, siis tuleb tõdeda, et argumentid, mille kohaselt on väidetavalt eiratud kohtupraktikat, mis käsitleb tuginemist lepingutingimustele lepingu nõrgemate poolte vastu ja tuginemist liidu õigusele, mis käsitleb ettevõtja ühepoolsest koostatud tüüptingimuste kehtivust, ning argumentid seoses Rooma I määruse artiklitega 10, 11 ja 12 ei vasta käesoleva kohtuotsuse punktides 60 ja 61 meenutatud nõuetele, kuna L. Jenkinson ei ole piisavalt täpselt tõendanud neid argumente toetavaid õiguslikke asjaolusid, mistõttu tuleb need lugeda vastuvõetamatuks.
- 158 Väites lisaks, et Üldkohus tõlgendas väärt poolte kavatsust seoses nende päritoluriigiga, tuleb tõdeda, et L. Jenkinson palub Euroopa Kohtul hinnata faktilisi asjaolusid, mis vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 124 viidatud kohtupraktikale ei kuulu – välja arvatud juhul, kui tegemist on moonutamisega – Euroopa Kohtu pädevusse, kui talle on esitatud apellatsioonkaebus.
- 159 Olgu kolmandana märgitud, et Rooma I määruse artikli 8 kohaldamine tähendab esiteks, et kohtuasja menetlev kohus teeb kindlaks õiguse, mis oleks olnud kohaldatav õiguse valimata jätmise korral, ning teeb selle järgi kindlaks normid, millest ei saa kokkuleppel kõrvale kalduda, ning teiseks, et see kohus võrdleb kaitsetaset, mille need normid töötajale annavad, kaitsetasemega, mille annab poolte valitud õigus. Kui kõnealustes normides ette nähtud tase tagab ulatuslikuma kaitse, tuleb kohaldada neid eeskirju (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus SC Gruber Logistics, C-152/20 ja C-218/20, EU:C:2021:600, punkt 27).
- 160 Käesoleval juhul viitab L. Jenkinson siiski üldiselt Belgia õigusele, kuid ei too välja ühtegi konkreetset normi, mida Üldkohus oleks pidanud kõnealuse artikli kohaldamisel arvesse võtma, mistõttu ta ei tõenda, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei kohaldanud talle seda väidetavat soodsamat normi.

- 161 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta ei kontrollinud ega kohaldanud soodsamat normi vastavalt õigusele, mis oleks olnud käesolevas asjas kohaldatav valiku tegemata jätmisel. Sama kehtib argumentide kohta, mis puudutavad liidu õiguse kohaldamist Rooma I määruse artikli 9 alusel.
- 162 Eeltoodust nähtub, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta määras kindlaks käesoleva kohtuotsuse punktis 13 nimetatud esimesele üheksale tähtajalisele lepingule ja kahele viimasele tähtajalisele lepingule kohaldatava õiguse, mistõttu ei saa igal juhul nõustuda käesoleva kohtuotsuse punktis 112 kokkuvõtlikult esitatud argumentidega, mis puudutavad järjestust, mille Üldkohus valis nende tähtajaliste lepingute analüüsimisel, et teha kindlaks asjaomasele lepingulisele suhtele kohaldatav õigus.
- 163 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb ka apellatsioonkaebuse kolmanda väite kolmas osa osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite neljanda osa teine ja kolmas etteheide

– Poolte argumentid

- 164 L. Jenkinson heidab kolmanda väite neljanda osa teises etteheites Üldkohtule ette, et ta moonutas Iiri õigust, kui ta analüüsis ja kohaldas 2003. aasta seaduse töötajate kaitse kohta (tähtajaline töö) (Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003) (edaspidi „2003. aasta seadus“) artiklit 9.
- 165 Ta väidab kõigepealt, et Üldkohus rikkus sama kohtuotsuse punktis 151 õigusnormi, kui ta ei asunud seisukohale, et missioonide töötajate töölevõtmise tingimuste kindlaksmääramine on üksnes nõukogu pädevuses. Kõnealune punkt on vastuolus ka teatisega K(2009) 9502, mis kehtestab lepingu liigid olenevalt tööülesannetest. Ta märgib samuti, et 2003. aasta seaduse artikkel 9 viitab väljendile „seotud tööandjad“.
- 166 Mis puudutab esimesena selle eesmärgi analüüsi, mille Eulex Kosovo missioon esitas selleks, et õigustada järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimist, siis leiab L. Jenkinson, et Üldkohus oleks pidanud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 152, 154 ja 155 kohaldama Iiri kohtute, mitte Euroopa Kohtu praktikat. Üldkohus piiras seega õigusvastaselt kaitset, mis on töötajale Iiri õigusega tagatud. Täpsemalt väidab L. Jenkinson, et selle kohtuotsuse punktides 157–175 piirdus Üldkohus siis, kui ta analüüsis objektiivseid aluseid, mis õigustavad järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamist, ekslikult ja ilma põhjenduseta üksnes Eulex Kosovo ajutise mõõtme analüüsiga, samas kui Iiri kohtud viitavad järjestikuste tähtajaliste lepingute põhjendamiseks erinevatele objektiivsetele alustele, milleks on oluline ümberkorraldamine, millega tööandja peab toime tulema, vajadus ajutise ekspertiisi järele konkreetses valdkonnas, vajadus võtta töötajaid tööle selgelt kindlaks määratud lühiajalise ajutise projekti jaoks ning töötajate puudumine, mis on seotud näiteks töötaja haiguspuhkusega. Üldkohtu analüüs on seega ilmselgelt vastuolus Iiri kohtute praktikaga, millele L. Jenkinson viidatud kohtus tugines.
- 167 Mis täpsemalt puudutab esiteks Eulex Kosovo volituste kestuse arvessevõtmist Üldkohtu poolt, siis L. Jenkinsoni arvates oleks Üldkohus pidanud arvesse võtma tema tehtud töö laadi, mis vastas tööandja püsivatele ja kestvatele vajadustele, selle asemel et viidata vaidlustatud kohtuotsuse punktides 157–160 Eulex Kosovo missiooni tegevusele või võtta selle kohtuotsuse punktides 177–180 arvesse asjassepuutumatuid aspekte, nagu lähetatud töötajate töölevõtmist

eelisjärjekorras. Nii tehes moonutas Üldkohus mõistet „tööandja püsivad ja kestvad vajadused“. L. Jenkinson viitab selles osas „vaidlusi lahendava ametniku“ (vahekohtuametnik) otsuse väljavõttele.

- 168 Teiseks, seoses vaidlustatud kohtuotsuse punktides 161 ja 162 esitatud Üldkohtu hinnanguga ajavahemike kohta, mida hõlmavad lähtesummad, mis sisalduvad ühismeetme 2008/124 artikli 16 järjestikustes redaktsioonides, leiab L. Jenkinson, et nende ajavahemike ajalise piiratuse arvessevõtmine selleks, et asuda seisukohale, et järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimine oli põhjendatud, on vastuolus Iiri kohtute praktikaga. Eelkõige viitab L. Jenkinson nende kohtute otsuste väljavõtetele, mis näitavad ilmselgelt, et tähtajalise lepingu sõlmimise põhjendamiseks ei piisa nõudest, et kindlaksmääratud töö raames töötajale tasu maksmiseks on olemas eelarve. Pealegi, kui liidu institutsioone oleks peetud koos Eulex Kosovoga L. Jenkinsoni kaastööandjateks, ei oleks Üldkohus saanud Eulex Kosovo rahastamist käsitlevate argumentidega nõustuda.
- 169 Kolmandaks väidab L. Jenkinson, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 163–169 esitatud Üldkohtu hinnang, mille kohaselt Eulex Kosovo pädevust ja tegevusulatust kohandati vastavalt kohapealse olukorra arengule ning liidu ja Kosovo ametiasutuste vahelistele suhetele, ei võta arvesse standardseid töökordasid, mis näevad ette eeskirjad personali ümberpaigutamiseks kas Eulex Kosovos või mõnes muus liidu rahvusvahelises missioonis.
- 170 L. Jenkinson väidab neljandaks, et Eulex Kosovo järjestikuste juhtide volituste kestuse kriteerium, millele viidatakse vaidlustatud kohtuotsuse punktides 170–175, tuleb tagasi lükata, kuna see võimaldab tööandjal sõlmida üksnes tähtajalisi lepinguid. Üldkohus ei ole selles suhtes tuvastanud, et taolises kontekstis oli võimalik sellist kriteeriumi kasutada. Nii jättis ta töötaja ilma tõhusast kontrollist sellise kasutamise õiguspärasuse üle, arvestades eelkõige 2003. aasta seaduse artiklit 9. Lisaks on selle kohtuotsuse punkt 175 ilmselgelt vastuolus järeldusega, et Eulex Kosovol ei ole õigusvõimet ja et selle missiooni juhtidel puudub pädevus.
- 171 Viiendaks tuleb Üldkohtu kaalutluste kohta viimase tähtajalise lepingu kohta tõdeda, et Üldkohus ei saanud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 185 ja 187 põhjendatult tuvastada, et tema hindamise põhjused olid samad mis teiste tähtajaliste lepingute puhul, samas kui Eulex Kosovo oli täpsustanud, et viimati nimetatud lepingu eesmärk oli koordineerida mitme Eulex Kosovo töötajaga sõlmitud tähtajaliste lepingute eesmäärke.
- 172 Teisena jättis Üldkohus analüüsimata järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamise sobivuse Iiri õiguse seisukohast. Nii põhjendas Üldkohus tähtajaliste lepingute järjestikkuse õiguspärasust sellega, et seda liiki lepinguid on võimalik lõpetada ilma finantstagajärgedeta, samas kui ükski kostja esimeses kohtuastmes ei ole tõendanud selliste tagajärgede olemasolu tähtajatu lepingu sõlmimise korral. Lisaks lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 181 ja 184 ekslikult tagasi L. Jenkinsoni ettepaneku võtta teine meede, analüüsimata, kas Iiri kohtute praktika tähenduses oli olemas võimalus, mis kahjustaks vähem stabiilsust ja töötaja õigusi. Nii toimides pööras Üldkohus tööandjal lasuva tõendamiskoormise ümber.
- 173 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 187 leidis Üldkohus, et viimase tähtajalise lepingu kasutamine oli vajalik ja sobiv, moonutades nii Iiri õigust, kuna seda ei määratud kindlaks kõnealuse olukorra konkreetse analüüsi alusel ning mõlema poole huvide rahuldamiseks muude, vähem ebasoodsate ja ebakindlate vahendite seisukohast.

- 174 Teise võimalusena väidab L. Jenkinson, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet ja õiguse ühtsuse põhimõtet. Ta viitab vajadusele hinnata, kas tööandja vajadused on püsivad ja kestvad Iiri õiguse alusel, mis viitab 4. juuli 2006. aasta kohtuotsusele *Adeneler jt* (C-212/04, EU:C:2006:443, punktid 58–75). Selle olemuse analüüsimisel tuleb lähtuda viisist, kuidas liidu seadusandja on seda teinud muude teenistujate teenistustingimuste vastuvõtmisel ELTL artikli 336 alusel. Järelikult kritiseerib L. Jenkinson Üldkohtu otsust, kuna sellega anti 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppele tähtajalise töö kohta, mis on esitatud direktiivi 1999/70 lisas, oluliselt laiem tõlgendus kui see, mille on Euroopa institutsioonid endale kehtestanud muude teenistujate teenistustingimuste raames, piirates tähtajaliste lepingute pikendamiste arvu kahega. Nende argumentide põhjenduseks viitab L. Jenkinson ka 11. juuli 1985. aasta kohtuotsusele *Maag vs. komisjon* (43/84, EU:C:1985:328) ja 15. aprilli 2008. aasta kohtuotsusele *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223).
- 175 Kolmanda väite neljanda osa kolmandas etteheites väidab L. Jenkinson, et Üldkohus jättis arvesse võtmata Eulex Kosovo õigusvõime puudumise ning tema esitatud kaalutlused, mis puudutavad volituste delegeerimist, sealhulgas eelarvevaldkonnas.
- 176 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad kolmanda väite neljanda osa teise ja kolmanda etteheite tagasi lükata.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

- 177 Kõigepealt tuleb märkida, et L. Jenkinsoni poolt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 151 vastu esitatud argumendid kattuvad nendega, mis esitati käesoleva apellatsioonkaebuse esimese väite raames, mis on käesoleva kohtuotsuse punktides 45–55 tagasi lükatud, kuna nende argumentidega soovib L. Jenkinson tegelikult vaidlustada ühismeetme 2008/124 artikli 9 lõike 3 ja artikli 10 lõike 3 õiguspärasust osas, milles need sätted näevad ette, et Eulex Kosovo võib vastavalt vajadusele võtta lepingulisel alusel tööle ka rahvusvahelisi isikkoosseisu liikmeid ning selle isikkoosseisu töötingimused ning õigused ja kohustused sätestatakse Eulex Kosovo juhi või Eulex Kosovo enda ja isikkoosseisu liikme vahelises lepingus.
- 178 Lisaks ei ole L. Jenkinson tõendanud, et teatist K(2009) 9502 kohaldati Eulex Kosovo järjestikuste juhtide ja missiooni suhtes, et määrata kindlaks talle pakutud lepingu liik. Seega on need argumendid põhjendamatud.
- 179 Mis puudutab esimesena argumenti, et moonutatud on Iiri kohtute praktikat seoses alustega, mis õigustavad järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimist, siis tuleb meenutada, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 107, et mis puudutab Üldkohtu poolt riigisisesele õigusele antud tõlgenduse kontrollimist, siis on Euroopa Kohus apellatsioonimenetluses pädev üksnes kontrollima, kas seda õigust on moonutatud, mis peab ilmselgelt nähtuma toimiku materjalidest. Käesoleval juhul see nii aga ei ole.
- 180 Sellega seoses tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus võttis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 156–187 arvesse mitut parameetrit, järeldamaks igakülgses hinnangus, et L. Jenkinson täitis ülesandeid, mis olid talle usaldatud Eulex Kosovos ja mis olid lõpuks mõeldud ära kaduma, niisuguses õiguslikus raamistikus ja erilises kutsealases kontekstis, mida iseloomustab nende ajutine mõõde.

- 181 Selles kontekstis tuleb kõigepealt märkida, et osas, milles L. Jenkinsoni argumenti tuleb mõista nii, et sellega viidatakse veale, mille Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 153 ja mille kohaselt ei ole analüüsitud, kas käesoleval juhul oli võimalik asuda seisukohale, et L. Jenkinson sõlmis tähtajalised lepingud „seotud tööandjatega“, tuleb märkida, et ta ei esita ühtegi asjaolu, mis võimaldaks asuda seisukohale, et selle võimaluse analüüsimata jätmine eiraks liri õiguse sisu ja ulatust, mistõttu tuleb seda argumenti pidada põhjendamatuks.
- 182 Mis puudutab Eulex Kosovo ajutise mõõtmise arvessevõtmist Üldkohtu poolt selleks, et leida, et järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimine oli õigustatud objektiivsetel alustel, siis ei nähtu nende kohtuotsuste väljavõtetest, millele L. Jenkinson viitab, sealhulgas nendest, mis viitavad selliste objektiivsete aluste olemasolule, mis võiksid liri õiguses õigustada järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimist, et Üldkohus ei saaks sellist mõõdet järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimise põhjendamiseks arvesse võtta.
- 183 Eelkõige tuleb esiteks märkida, et vahekohtuametniku otsuse väljavõttes, millele L. Jenkinson viitab tõendamaks, et Üldkohus moonutas liri kohtute praktikat, on märgitud, et järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimise objektiivsed alused on põhjused, mis on pigem seotud ajaliselt piiratud ja sihtotstarbeliselt rahastatud konkreetse projekti olemasoluga kui alalise üksuse üldise rahastamisega.
- 184 Käesoleval juhul leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 157–160, et Eulex Kosovo moodustati tähtajaliselt ja seda missiooni pikendati. Seega ei nähtu selle otsuse väljavõttest, millele L. Jenkinson viitab, et Üldkohus oleks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 157–160 mõistnud ilmselgelt vääralt liri õigust ega moonutanud seega selle õiguse sisu või ulatust.
- 185 Teiseks tuleb asuda seisukohale, et arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 180 märgitud, kehtib sama ka vaidlustatud kohtuotsuse punkte 161 ja 162 puudutavate argumentide kohta, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 168.
- 186 Nimelt näitavad L. Jenkinsoni viidatud otsuste väljavõtted, et järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimise õigustamiseks ei piisa nõudest, et kindlaksmääratud töö raames töötajale tasu maksmiseks on olemas eelarve. Need väljavõtted ei võimalda siiski asuda seisukohale, et Eulex Kosovo rahastamise piiratud olemuse ja ajalise piiratuse arvessevõtmine on asjaolu, mis ei oma tähtsust nende asjaolude igakülgse hindamisel, mille tõttu tööandja oli sunnitud oma töötajale pakkuma järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimist.
- 187 Sellest järeldub, et L. Jenkinson ei ole suutnud tõendada, et Üldkohus oleks ilmselgelt eiranud nende otsuste sisu või ulatust, kuna ta võttis käesoleva kohtuotsuse punktis 180 meenutatud igakülgse hindamise raames arvesse Eulex Kosovole eraldatud eelarve ajalist piiratust.
- 188 Kolmandaks ei esita L. Jenkinson ühtegi asjaolu, mis võimaldaks tuvastada, et liri õiguse kohaselt ei saa arvesse võtta Eulex Kosovo pädevuste muutumist ega tema tegevusulatus teisenemist. Selle argumendi eesmärk, mille apellant esitas, et vaielda vastu sellele arvessevõtmisele Üldkohtu poolt, on tegelikult see, et Euroopa Kohus hindaks uuesti teatavaid toimiku materjale, nimelt neid, mis puudutavad standardsest töökorra tulenevaid norme. Euroopa Kohtul ei ole aga apellatsioonimenetluses selles suhtes pädevust. Sellest tuleneb, et kõnealune argument tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

- 189 Neljandaks tuleneb argument, et viimase tähtajalise lepingu eesmärk oli koordineerida Eulex Kosovo mitme töötajaga sõlmitud tähtajaliste lepingute lõppu, vaidlustatud kohtuotsuse väärist tõlgendamisest. Nimelt rõhutas Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 187, et viimase tähtajalise lepingu tähtaeg langes kokku kuupäevaga, mil L. Jenkinsoni senine töökoht tuli kaotada nõukogu otsustatud Eulex Kosovo ümberkorraldamise raames. Nii võttis Üldkohus arvesse selle konteksti eripära, millesse see viimane tähtajaline leping kuulus, tuginemata – nagu L. Jenkinson ekslikult leiab – üksnes alustele, mis viisid viimasele tähtajalisele lepingule eelnenud tähtajaliste lepingute sõlmimiseni. Järelikult tuleb see argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 190 Viiendaks, mis puudutab Üldkohtu põhjendusi Eulex Kosovo järjestikuste juhtide volituste kestuse kohta, siis tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 170–175 võttis Üldkohus järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimist õigustavate objektiivsete aluste olemasolu analüüsimisel arvesse asjaolu, et Eulex Kosovo järjestikuste juhtide volituste kestus oli ajaliselt piiratud ja kindlaks määratud „eri pikkusega ja ebakorrapärasteks ajavahemikeks“, ning leidis, et see asjaolu ilmestab Eulex Kosovo ajutist mõõdet.
- 191 Sellega seoses tuleb tõdeda, et isegi kui eeldada, et need vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused on ekslikud, ei saa selline viga kaasa tuua kõnealuse kohtuotsuse tühistamist. Nimelt on need põhjendused vaid üks asjaoludest, mida Üldkohus võttis arvesse oma igakülgses hinnangus, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 180 ja mille põhjal ta leidis, et järjestikuste tähtajaliste lepingute sõlmimine oli osa kontekstist, mida iseloomustab Eulex Kosovo ajutine mõõde.
- 192 Arvestades aga igakülgsed hinnangut, mis põhineb eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 156–169 ja punktides 185–187 uuritud parameetrite analüüsil, võis Üldkohus õigusega järeldada, et analüüsitud tähtajaliste lepingute sõlmimise õigustamiseks olid objektiivsed alused. Järelikult tuleb neid punkte käsitlevad argumendid tunnistada edutuks. Sama kehtib argumentide kohta, mis puudutavad vaidlustatud kohtuotsuse punkte 177–180, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 167.
- 193 Teisena nähtub otsuste väljavõtetest, millele L. Jenkinson viitas, põhjendamaks oma argumenti, mille kohaselt Üldkohus ei kontrollinud kavandatava töölevõtmise meetme sobivust, et selleks, et tõendada meedet õigustavate objektiivsete aluste olemasolu, peab kostja tõendama asjaomase meetmega seotud õiguspärase eesmärgi olemasolu ning näitama, et meede on selle eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik. Nendest väljavõtetest nähtub samuti, et selleks, et teha kindlaks, kas alust saab pidada objektiivseks, peab kohus endalt küsima, kas kõnealune meede kujutab endast töötaja jaoks kõige vähem ebasoodsat kohtlemist, võimaldades samas tööandjal seda eesmärki saavutada.
- 194 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 146 leidis Üldkohus selle kohta, et 2003. aasta seaduse artiklis 7 on sisuliselt nõutud, et selleks, et viidatud alus oleks objektiivne, peab see põhinema kaalutlustel, mis ei ole töötajaga seotud, ning tähtajalisest lepingust tulenev ebasoodsam kohtlemine peab olema suunatud tööandja õiguspärase eesmärgi saavutamisele sobival ja vajalikul viisil.
- 195 Üldkohus jätkas oma arutluskäiku ja asus eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 181–184 seisukohale, et Eulex Kosovo olemus ise mõjutab paratamatult nii selle töötajate töötingimusi kui ka nende tööväljavaateid. Sellega seoses välistas Üldkohus, et võiks järgida L. Jenkinsoni esitatud ettepanekut, mille kohaselt oleks võinud sõlmida tähtajatu lepingu, mis sisaldab lepingu lõpetamise klauslit, kui Eulex Kosovo volitused lõppevad, ja asus sisuliselt seisukohale, et

kümnenda tähtajalise lepingu kasutamine oli vajalik ja sobiv vahend, et tagada Eulex Kosovole vajalikud vahendid, täitmaks tema volitusi, mida iseloomustab rahastamise piiratud olemus ja ajaline piiratus.

- 196 Lisaks märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 187, et konkreetne kontekst, mis on eelkõige seotud Eulex Kosovo ümberkorraldamisega, võimaldas asuda seisukohale, et viimase tähtajalise lepingu sõlmimine oli vajalik ja sobiv vahend nende vajaduste rahuldamiseks, mille jaoks lepinguline suhe sõlmiti.
- 197 Eeltoodust nähtub aga, et käesoleva juhtumi asjaoludel leidis Üldkohus – nagu sisuliselt märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 154 –, et L. Jenkinsoni töölevõtmine järjestikuste tähtajaliste lepingute alusel oli ainus viis, kuidas vastata Eulex Kosovo vajadustele, mis olid ajaliselt piiratud ja sõltusid missioonist väljapoole jäävatest teguritest.
- 198 Seejuures ei ole ilmne, et Üldkohus eiras L. Jenkinsoni väidetud kohustuse sisu ja ulatust, mille kohaselt peab kohus kontrollima, kas vaidlustatud meede kujutab endast töötaja jaoks kõige vähem ebasoodsat kohtlemist, võimaldades samas töandjal oma eesmärgi saavutada. Sellest järeldeb, et L. Jenkinson ei ole tõendanud Iiri õiguse moonutamist, mida ta väidab.
- 199 Seoses L. Jenkinsoni argumendiga, et Üldkohus eiras üksnes Euroopa Kohtu praktikale viidates Iiri kohtute praktikat, tuleb lisada, et nagu eeltoodust nähtub, ei ole Üldkohus seda kohtupraktikat käesolevas asjas Iiri õiguse kohaldamisel moonutanud. Seega, kuna L. Jenkinson ei ole oma apellatsioonkaebuses esitanud ühtegi konkreetset tõendit, tuleb asuda seisukohale, et see argument ei saa olla tulemuslik.
- 200 Mis puudutab L. Jenkinsoni teise võimalusena esitatud etteheidet, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet ja õiguse ühtsuse põhimõtet, siis tuleb kõigepealt märkida, et direktiivile 1999/70 lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 punkti 1 alapunkti a tõlgendus 4. juuli 2006. aasta kohtuotsuses Adeneler jt (C-212/04, EU:C:2006:443) kajastub ka 26. jaanuari 2012. aasta kohtuotsuses Küçük (C-586/10, EU:C:2012:39), millele Üldkohus viitas eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 154.
- 201 Lisaks ei tõenda viited 11. juuli 1985. aasta kohtuotsusele Maag vs. komisjon (43/84, EU:C:1985:328) ja 15. aprilli 2008. aasta kohtuotsusele Impact (C-268/06, EU:C:2008:223) seda, et Üldkohus oleks rikkunud mingit õigusnormi. Nimelt ei selgitanud L. Jenkinson oma apellatsioonkaebuses nende kohtuotsuste asjakohasust vaidlustatud kohtuotsuse analüüsimisel ning see ei nähtu kohe nende sisust.
- 202 Osas, milles L. Jenkinson väidab, et Üldkohus oleks pidanud oma tõlgenduses, mis ta andis vajadustele, mis võivad vastata direktiivile 1999/70 lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 lõike 1 punktis a sätestatud nõuetele, järgima tõlgendust, mille liidu seadusandja andis muude teenistujate teenistustingimuste vastuvõtmisel ETL artikli 336 alusel, tuleb märkida, et need argumendid ei vasta käesoleva kohtuotsuse punktides 60 ja 61 meenutatud nõuetele.
- 203 Viimaseks ei ole L. Jenkinson täpselt märkinud, milliseid liidu seadusandja kehtestatud norme oleks Üldkohus pidanud arvesse võtma.
- 204 Konkreetset ei tõenda L. Jenkinson seoses liidu teenistujatele kohaldatava kahe tähtajalise lepingu pikendamise piiranguga, et see reegel on käesolevas asjas kohaldatav.

- 205 Sellest järeldub, et kuna puuduvad muud argumendid, mis põhjendaksid L. Jenkinsoni teise võimalusena esitatud etteheidet, tuleb seda etteheidet pidada osaliselt vastuvõetamatuks ja osaliselt põhjendamatuks.
- 206 Kolmandana tuleb etteheide – mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 175, mis ei puuduta ühtegi vaidlustatud kohtuotsuse konkreetset osa ning milles ei ole esitatud õiguslikke argumente, mis võimaldaksid Euroopa Kohtul oma kontrolli teostada, eelkõige seetõttu, et selles ei ole välja toodud Eulex Kosovole õigusvõime andmise tagajärgi – tunnistada vastuvõetamatuks, kuna see ei vasta käesoleva kohtuotsuse punktides 60 ja 61 esitatud nõuetele.
- 207 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kolmanda väite neljanda osa teine ja kolmas etteheide tuleb osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuks tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite viies osa

– Poolte argumendid

- 208 Kolmanda väite viiendas osas heidab L. Jenkinson Üldkohtule ette, et viimane tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 197 vääralt tema argumente. Lisaks eiras Üldkohus keeldu teha otsus *ultra petita*, kui ta välistas L. Jenkinsonile 2003. aasta seaduse artikli 8 rikkumise eest õiglase ja ausa hüvitise maksmise.
- 209 Kuna punktist 197 nähtub, et L. Jenkinson oli sõnaselgelt märkinud, et tema lepingulise suhte õigusvastase ülesütleamisega seotud lepingulise kahju hüvitamise nõue põhines lepingu ümberkvalifitseerimisel 2003. aasta seaduse artikli 9 alusel, siis leiab L. Jenkinson, et ta märkis Üldkohtu menetlust korraldavale meetmele vastuseks esitatud märkustes sõnaselgelt, et „[s]iiski [ei ole selle] seaduse [artikkel] 8 kui selline [...] ainus õiguslik alus, mille alusel makstakse hüvitist seoses tema töösuhte õigusvastase lõpetamisega, mis põhineb peamiselt sellise lepingu ülesütleamise tingimuste rikkumisel, mis tema arvates tuleb [nimetatud seaduse] artikli 9 alusel ümber kvalifitseerida tähtajatuks lepinguks“.
- 210 Lisaks väidab L. Jenkinson, et ta märkis Iiri kohtuotsust kommenteerides, et sanktsioon sama seaduse artikli 8 rikkumise eest peab olema õiglane ja aus hüvitis.
- 211 Lisaks heidab L. Jenkinson Üldkohtule ette, et viimane ei teinud sellele artiklile tuginemisest tulenevaid kahju hüvitamise järeldusi, kuigi ta oleks pidanud oma täielikku pädevust kasutades just nii toimima, nagu oleks teinud Iirimaa kohus. Kuna ta nii ei teinud, rikkus ta põhimõtet, mille kohaselt ei saa kohus teha otsust *ultra petita*, ning kohaldas vääralt Üldkohtu kodukorra artikleid 76 ja 84.
- 212 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad kolmanda väite viienda osa tagasi lükata.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 213 Kui Üldkohtu poole on ELTL artikli 272 alusel pöördutud kui lepingu üle otsustava kohtu poole, peab ta otsuse tegema üksnes vaidluse poolte poolt kindlaks määratud õiguslikus ja faktilises raamistikus (vt 17. septembri 2020. aasta kohtuotsus *Alfamicro vs. komisjon*, C-623/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:734, punkt 41).

- 214 Sellega seoses tuleb märkida, et esimeses kohtuastmes esitatud hagiavaldusest nähtub, et L. Jenkinson esitas esimese nõude raames hüvitise nõudeid etteteatamistähtaja järgimata jätmise eest seoses tema lepingulise suhte lõpetamisega, mis tema arvates tuleb ümber kvalifitseerida tähtajatuks lepinguks, kuna see lõpetamine oli õigusvastane ja lepingu lõppedes ei olnud sotsiaalkindlustusdokumente üle antud.
- 215 Ükski esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse aspekt ei anna alust eeldada, et L. Jenkinson nõudis hüvitist selle eest, et rikuti tema õigust saada kirjalikku teavet aluste kohta, mis õigustavad pigem tähtajalise lepingu kui tähtajatu lepingut sõlmimist.
- 216 Vastab tõele, et vastuseks menetlust korraldavale meetmele, mille Üldkohus võttis 1. detsembril 2020, märkis L. Jenkinson – nagu ta märgib apellatsioonkaebuse kolmanda väite viiendas osas –, et 2003. aasta seaduse artikkel 8 ei ole iseenesest ainus õiguslik alus, millele ta kavatseb tugineda oma kahju hüvitamise nõude põhjendamiseks seoses oma lepingulise suhte lõpetamisega, kuna see nõue põhineb peamiselt sellel, et ei ole järgitud töölepingu ülesütlemise tingimusi käsitlevaid õigusnorme, mis on kohaldatavad sellele suhtele, mis tuleb tema arvates selle seaduse artikli 9 alusel ümber kvalifitseerida tähtajatuks lepinguks.
- 217 Siiski, nagu märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, väitis L. Jenkinson vastuses Üldkohtu 6. septembril 2019 võetud menetlust korraldavale meetmele, et 2003. aasta seaduse artikli 8 sätete rikkumine toob *ipso facto* kaasa kõnealuste järjestikuste tähtajaliste lepingute ümberkvalifitseerimise tähtajatuks lepinguks.
- 218 Sellest järeldub, et Üldkohus ei muutnud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 197 ilmselgelt L. Jenkinsoni nõuete eset ja sisu, märkides, et L. Jenkinson leidis 2003. aasta seaduse artikli 8 rikkumisele viidates, et see rikkumine peab kaasa tooma kõnealuste järjestikuste tähtajaliste lepingute ümberkvalifitseerimise tähtajatuks lepinguks ja et tema lepingulise suhte lõpetamisega seotud väidetava kahju hüvitamise nõue põhines selle lepingu ümberkvalifitseerimisel.
- 219 Seega, kuna esimeses kohtuastmes ei esitatud kahju hüvitamise nõuet, mis põhineb sellel, et rikutud on õigust saada hiljemalt tähtajalise lepingu pikendamise kuupäeval kirjalikult teada uue tähtajalise lepingu, mitte tähtajatu lepingu sõlmimist õigustavatest alustest, siis tuleb tõdeda, et Üldkohus ei oleks saanud määrata hüvitist 2003. aasta seaduse artikli 8 alusel, isegi kui ta teostas oma täielikku pädevust, välja arvatud juhul, kui ta oleks otsustanud *ultra petita*.
- 220 Sellest järeldub, et kuna Üldkohus ei teinud otsust nõude kohta, mida vastupidi L. Jenkinsoni väidetele ei olnud ta esitanud, siis ei ületanud Üldkohus selle põhimõtte piire, mille kohaselt ei või kohus teha otsust *ultra petita*.
- 221 Kolmanda väite viies osa tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite kuues osa

– Poolte argumendid

- 222 Kolmanda väite kuuendas osas heidab L. Jenkinson Üldkohtule ette, et viimane ei teinud otsust lepingulise kahju hüvitamise nõude kohta, mis on esitatud eelkõige esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse punktides 180–186.

223 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad kuuenda osa tagasi lükata.

– *Euroopa Kohtu hinnang*

224 Olgu meenutatud, et L. Jenkinson esitas esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse punktides 180–186 esitatud lepingulise kahju hüvitamise nõude esimese nõude raames.

225 Sellega seoses tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 52 ja 54, et kõik L. Jenkinsoni poolt esimese nõude raames esitatud kahju hüvitamise nõuded põhinesid tema lepingulise suhte ümberkvalifitseerimisel tähtajatuks lepinguks või tulenesid sellest ümberkvalifitseerimisest.

226 Pärast seda, kui Üldkohus oli jätnud rahuldamata nimetatud lepingulise suhte tähtajatuks lepinguks ümberkvalifitseerimise nõude, jättis ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 215 seega rahuldamata L. Jenkinsoni poolt esimeses nõudes väidetud lepingulise kahju hüvitamise nõude.

227 Kuna selle esimese nõude raames nõudis L. Jenkinson *ex equo et bono* hüvitist summas 50 000 eurot ning kuna seda nõuet tuleb mõista nii, et see järgneb nõudele kvalifitseerida tema lepinguline suhe ümber tähtajatuks lepinguks, mida ei ole apellatsioonimenetluses tulemuslikult vaidlustatud, siis tuleb asuda seisukohale, et nimetatud kohtuotsuse punktis 215 tegi Üldkohus selle kahju hüvitamise nõude kohta otsuse, jättes selle rahuldamata koos muude kahju hüvitamise nõuetega, mis selle esimese nõude raames esitati.

228 Sellest järeldub, et Üldkohus ei jätnud otsustamata lepingulise kahju hüvitamise nõude üle, mida on kirjeldatud eelkõige esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse punktides 180–186.

229 Seetõttu tuleb kolmanda väite kuues osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide ja kolmanda väite neljanda osa esimene etteheide

Poolte argumendid

230 Teise väitega vaidleb L. Jenkinson esimesena vastu vaidlustatud kohtuotsuse punktile 82, milles Üldkohus otsustas seda valikut põhjendamata võtta selleks, et teha otsus L. Jenkinsoni lepingulise suhte tähtajatuks lepinguks ümberkvalifitseerimise nõude kohta, arvesse üksnes ühteteist tähtajalist lepingut, välistades eelnevalt sõlmitud tähtajalised lepingud, mis on seotud tema töötamisega EUMMis ja EUPMis. L. Jenkinson leiab, et viimast tähtajalist lepingut tuleb pidada osaks pikemast lepingulisest suhtest kostjatega esimeses kohtuastmes, mille hulka kuuluvad ka need tähtajalised lepingud.

231 L. Jenkinson väidab sisuliselt, et käesolevas asjas kohaldatavat riigisisest õigust arvestades tuleb arvesse võtta kõiki tähtajalisi lepinguid, mis ta on kolmes asjaomases missioonis töötamiseks sõlminud. Lisaks tõi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 232 esile L. Jenkinsoni järjepideva töötamise nendes asjaomases kolmes missioonis. Seega oleks selleks, et teha kindlaks, kas kõnealused tähtajalised lepingud on järjestikku kuritarvituslikult sõlmitud, olnud tingimata vaja analüüsida neid tähtajalisi lepinguid kronoloogilises järjekorras, mida Üldkohus ei teinud.

- 232 Lisaks tähendaks see, kui ei analüüsita ühelt poolt L. Jenkinsoni ja muude kostjate kui Eulex Kosovo vahel sõlmitud lepingulist suhet ning teiselt poolt Iiri õiguse tähenduses mõiste „ühe või mitme töandja juures pidev töötamine“ kohaldamist, et eitatakse vaidlustatud kohtuotsuse punkti 77 ulatust, milles tehakse teatud järeldused sellest, et kolmel asjaomasel missioonil, sealhulgas Eulex Kosovol, ei olnud õigusvõimet enne selle andmist.
- 233 Teisena leiab L. Jenkinson, et Iiri õiguse kohaselt oleks Üldkohus pidanud kõigepealt kontrollima, kas lepingulist suhet kolme asjaomase missiooniga saab pidada püsivaks ja „seotud töandjatega“ sõlmitud lepinguliseks suhteks, ning seejärel kindlaks tegema tagajärjed, mida selline suhe kaasa toob. Kuna selline kaheetapiline analüüs puudus, ei välistanud Üldkohus, et tähtajalisi lepinguid, mis on sõlmitud L. Jenkinsoni töötamiseks EUMMis ja EUPMis, võib pidada pidevaks ja üheks lepinguliseks suhteks liiduga.
- 234 Kolmanda väite neljanda osa esimeses etteheites väidab L. Jenkinson, et Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 153 vea, kuna ta ei võtnud esimese nõude raames esitatud nõuete läbivaatamisel arvesse kõiki tähtajalisi lepinguid, mis puudutasid tema tegevust kolmes asjaomasel missioonil. Üldkohus jättis ekslikult enne, kui ta välistas kõikide nende tähtajaliste lepingute uurimise, analüüsimata, kas käesoleval juhul oli võimalik asuda seisukohale, et L. Jenkinson oli sõlminud tähtajalised lepingud „seotud töandjatega“, kuigi see tingimus on Iiri õiguses keske tähtsusega.
- 235 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad teise väite ja kolmanda väite neljanda osa esimese etteheite tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 236 Mis puudutab esimesena teist väidet, siis nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 82, et kuna viimane tähtajaline leping, mis ainsana sisaldas liidu kohut nimetavat vahekohtuklauslit, kuulus üheteistkümne tähtajalise lepingu hulka, otsustas Üldkohus analüüsida L. Jenkinsoni nõuet kvalifitseerida üksteist tähtajalist lepingut ümber üheks tähtajatuks lepinguks. Üldkohus täpsustas, et juhul kui see nõue jäetakse rahuldumata, ei ole ta pädev läbi vaatama nõuet kvalifitseerida tähtajatuks lepinguks ümber L. Jenkinsoni töösuhet puudutavad järjestikused tähtajalised lepingud EUMMis ja EUPMis, kuna need tähtajalised lepingud ei sisaldanud liidu kohut nimetavat vahekohtuklauslit.
- 237 Laiemas arutluskäigus esitatud Üldkohtu kaalutluste eesmärk oli kindlaks määrata raamistik, milles tuleb hinnata ümberkvalifitseerimise nõuet.
- 238 Ent ühelt poolt võimaldab see põhjendus vastupidi L. Jenkinsoni väidetele temal ja Euroopa Kohtul mõista põhjusi, miks Üldkohus ei võtnud hindamisel arvesse mitte L. Jenkinsoni töötamist EUMMis ja EUPMis puudutavaid tähtajalisi lepinguid, vaid ainult ühteteist tähtajalist lepingut.
- 239 Teiselt poolt, mis puudutab Üldkohtu selle lähenemise põhjendatust, siis nähtub sellest põhjendusest, et Üldkohus leidis, et esimeses nõudes palus L. Jenkinson, et järeldused tehtaks viimase tähtajalise lepingu ülesütlemisest, kuna seda lepingut tuleb pidada osaks lepingulisest suhtest, mis algas L. Jenkinsoni töölevõtmisega EUMMis, ning et seega sõltusid L. Jenkinsoni esimese nõude raames esitatud väited sellest, kas viimane tähtajaline leping oli osa järjestikustest tähtajalistest lepingutest, mida tuleb tervikuna pidada ühe tähtajatu lepingu moodustavaks.

- 240 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 märkis Üldkohus esimese nõude raames esitatud nõuete eseme kohta, et L. Jenkinson palus Üldkohtul kvalifitseerida järjestikused tähtajalised lepingud – mis ta oli sõlminud selleks, et sõlmida kolme asjaomase missiooniga lepinguline suhe – ümber üheks tähtajatuks lepinguks ja tuvastada, et selle tähtajatu lepingu ülesütlemise tingimused rikkusid seda liiki lepingute suhtes kohaldatavat tööõigust.
- 241 Üldkohus asus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 66 seisukohale, et mis puudutab esimeses nõudes sisalduvaid nõudeid, siis peab Üldkohus nende analüüsimisel järelikult samuti võtma arvesse töölepinguid, mis eelnesid viimasele tähtajalisele lepingule.
- 242 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 81 märkis Üldkohus siiski, et tema pädevus tuleneb liidu kohut nimetavast vahekohtuklauslist, mis sisaldus eranditult viimases tähtajalises lepingus.
- 243 Lisaks, kuna esimese nõude raames esitatud nõue, mis puudutab L. Jenkinsoni lepingulise suhte lõpetamist viimase tähtajalise lepingu lõppedes, põhines eeldusel, et see viimane tähtajaline leping oli osa järjestikustest tähtajalistest lepingutest, pidi Üldkohus tingimata tegema otsuse ka viimasele tähtajalisele lepingule eelnenud tähtajalise lepingu kohta.
- 244 Neil asjaoludel, arvestades, et tema ülesanne oli võtta otsuse tegemisel arvesse lepingulise suhte lõpetamist viimase tähtajalise lepingu lõppedes, mida L. Jenkinson peab ainult ühe tähtajatu lepingu osaks, ei ilmne, et Üldkohus oleks rikkunud õigusnormi, kui ta alustas oma analüüsi väidetavate seoste uurimisega üheteistkümne tähtajalise lepingu vahel, selle asemel et analüüsida kõigepealt kõiki L. Jenkinsoni sõlmitud tähtajalisi lepinguid, sealhulgas neid, mis puudutavad tema töötamist EUMMis ja EUPMis.
- 245 Kuna Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 188, et on olemas objektiivsed alused, mis õigustavad kõigi üheteistkümne tähtajalise lepingu sõlmimist, ja et seetõttu tuleb jätta rahuldamata nõue kvalifitseerida üksteist tähtajalist lepingut ümber üheks tähtajatuks lepinguks, siis ei saa Üldkohtule põhjendatult ette heita, et ta ei laiendanud esimese nõude üle otsustamisel oma analüüsi tähtajalistele lepingutele, mis puudutavad tähtajalise lepingu kasutamist EUMMis ja EUPMis.
- 246 Kuna Üldkohus leidis – ilma et sellele oleks põhjendatult vastu vaieldud –, et viimane leping, mis sõlmiti L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel, võis õiguspäraselt olla sõlmitud tähtajaliselt, võis ta sellest nimelt järeldada, et see leping ei olnud osa tähtajatust lepingulisest suhtest. Kuna sellest hinnangust piisas selleks, et välistada, et viimati nimetatud lepingu lõpp võis kujutada endast tähtajatu lepingu lõpetamist, ei oleks aga hinnang, mille võis anda L. Jenkinsoni tegevust EUMMis ja EUPMis puudutavatele tähtajalistele lepingutele, seda järeldust mingil juhul saanud muuta.
- 247 Eeltoodust tuleneb, et L. Jenkinson ei ole suutnud tõendada, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 82, et esimese nõude raames esitatud nõuete üle otsustamiseks ei ole vaja neid tähtajalisi lepinguid arvesse võtta.
- 248 Seda järeldust ei sea kahtluse alla L. Jenkinsoni argument, et kõnealuse kohtuotsuse punktis 232 tõi Üldkohus esile järjepideva töötamise asjaomases kolmes missioonis. Nimelt ei ole Üldkohus selles punktis taolist järeldust teinud. Järelikult tuleb see nimetatud punkti valesti tõlgendamisel põhinev argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

- 249 Mis puudutab käesoleva kohtuotsuse punktis 232 mainitud L. Jenkinsoni argumenti, siis piisab, kui tõdeda, et ta piirdub kinnitusega, et see, kui ei analüüsita ühelt poolt tema enda ja muude kostjate kui Eulex Kosovo vahel sõlmitud lepingulist suhet ning teiselt poolt Iiri õiguse tähenduses mõiste „ühe või mitme tööandja juures pidev töötamine“ kohaldamist, tähendab, et eitatakse vaidlustatud kohtuotsuse punkti 77 ulatust, esitamata mingeid argumente selle väite kinnituseks. Sellest järeldub, et see argument ei vasta käesoleva kohtuotsuse punktides 60 ja 61 mainitud nõuetele ning tuleb seega vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.
- 250 Mis teisena puudutab ühelt poolt argumenti, et Üldkohus ei analüüsinud küsimust, kas lepingulist suhet kolme asjaomase missiooniga saab pidada püsivaks ja „seotud tööandjatega“ sõlmitud lepinguliseks suhteks, ning teiselt poolt kolmanda väite neljanda osa esimest etteheidet, siis tuleb märkida, et käesoleva kohtuotsuse punktist 247 nähtub, et Üldkohus leidis õigesti, et tema pädevuses ei ole otsustada, kas kõik L. Jenkinsoni tegevust EUMMis ja EUPMis puudutavad järjestikused tähtajalised lepingud tuleb kvalifitseerida pidevaks ja üheks lepinguliseks suhteks, mistõttu ei saa Üldkohtule ette heita, et ta ei analüüsinud seda küsimust ega võtnud neid tähtajalisi lepinguid arvesse esimese nõude analüüsimisel, sealhulgas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 153.
- 251 Lisaks ei saanud Üldkohus – enne isegi kohaldatava riigisisese õiguse kindlakstegemist – hinnata, kas kostjaid esimeses kohtuastmes tuleb pidada „seotud tööandjateks“, kuna see mõiste tuleneb riigisisestest materiaalõigusest.
- 252 Järelikult tuleb teine väide ja kolmanda väite neljanda osa esimene etteheide osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Neljanda väite teine osa

Poolte argumendid

- 253 Neljanda väite teises osas heidab L. Jenkinson Üldkohtule esimesena ette, et viimane ei analüüsinud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 230, kas Eulex Kosovo töötajatele laienesid samad õigused ja kohustused, mitte kohaldatava õiguse kindlaksmääramise korra seisukohast, vaid kohaldatava riigisisese materiaalõiguse normide seisukohast. Kui tunnistatakse, et on kohaldatavad erinevad riigisisised õigused, tekitaks see ilmset ebavõrdsust, eelkõige liidu õiguse põhimõtete ja harta kohaldamisel. Nii toimides ei analüüsinud Üldkohus selle ebavõrdsuse kohtlemise eesmärki ega kontrollinud proportsionaalsuse põhimõtte järgimist vastavalt harta artiklile 52.
- 254 Teisena olgu märgitud, et nõustudes kohaldama teenistuja ja liidu vahel sõlmitud avalik-õiguslikust lepingust tekkinud konflikti lahendamisele riigisisest õigust, pani Üldkohus liidule vähem kohustusi, kui liit on endale pannud muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse kuuluvate teenistujate suhtes. Seega on ühelt poolt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 95 ning teiselt poolt selle kohtuotsuse punktide 231 ja 232 vahel vastuolu.
- 255 Kolmandana leiab L. Jenkinson, et 5. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Sanders jt vs. komisjon (T-45/01, EU:T:2004:289) ja tribunal du travail francophone de Bruxelles'i (Brüsseli prantsuskeelne töökohus, Belgia) 30. juuni 2014. aasta kohtuotsus, millele ta Üldkohtus viitas ja mida analüüsiti vaidlustatud kohtuotsuse punktides 233–236, olid asjakohased eelkõige osas, milles need selgitavad Eulex Kosovole antud eelarvevolituse piire. Lisaks jättis Üldkohus ekslikult

kõrvale igasuguse analoogia käesoleva kohtuasja ja 5. oktoobri 2004. aasta kohtuotsuse Sanders jt vs. komisjon (T-45/01, EU:T:2004:289) aluseks olnud kohtuasjaga, kuna L. Jenkinsoni sõnul oleks ta tulnud tööle võtta samadel tingimustel kui ajutine teenistuja, kusjuures see väide oli sama, mille esitasid viimati nimetatud kohtuasja hagejad.

- 256 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad neljanda väite teine osa tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 257 Esimesena tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt nõuab diskrimineerimiskeelu põhimõte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (8. septembri 2011. aasta kohtuotsus Rosado Santana, C-177/10, EU:C:2011:557, punkt 65, ja 15. septembri 2022. aasta kohtuotsus Brown vs. komisjon ja nõukogu, C-675/20 P, EU:C:2022:686, punkt 66).
- 258 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 230 leidis Üldkohus seoses võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtete väidetava rikkumisega, et Eulex Kosovo lepinguliste töötajate vahel ei esine diskrimineerimist erinevate riigisiseste õigusnormide kohaldamise tõttu, millele viitavad teatisest K(2009) 9502 tulenevad lepingusätted, kuna neid töötajaid koheldakse samadel tingimustel, mis on neid puudutavates lepingutes ühtemoodi sõnastatud.
- 259 Tuleb märkida, et nii otsustades rikkus Üldkohus õigusnormi.
- 260 Sellest punktist 230 ilmneb nimelt, et Üldkohus leidis – märkimata, kas ta leiab, et Eulex Kosovo lepingulised töötajad on sarnases või erinevas olukorras –, et arvestades seda, et kõigi nende töötajate lepingusätted, milles viidatakse sellele teatisele lepingu suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramiseks, on identsed, tuleb neid liikmeid käsitada samamoodi.
- 261 Üldkohus leidis seega, et diskrimineerimiskeelu põhimõtte järgimiseks piisab sellest, kui sama kord on ette nähtud nendele töötajatele kohaldatava õiguse kindlaksmääramiseks.
- 262 Isegi kui eeldada, et Eulex Kosovo lepingulised töötajad olid sarnases olukorras, tuleb märkida, et erinevate riigisiseste õiguste kohaldamine võib praktikas tuua kaasa asjaomaste isikute erineva kohtlemise neile konkreetsetes olukorras antud õiguste ja neile pandud kohustuste suhtes. Seega ei saanud Üldkohus ilma diskrimineerimiskeelu põhimõtet igasugusest konkreetsest mõjust ilma jätmata ja õigusnormi rikkumata piirduda tõdemisega, et lepingusätted, mis võimaldavad kindlaks määrata kohaldatavad materiaalõigusnormid, olid kõigile Eulex Kosovo lepingulistele töötajatele samad.
- 263 Samas ei too käesoleva kohtuotsuse punktis 259 tuvastatud õigusnormi rikkumine kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.
- 264 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb nimelt, et kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid kohtuotsuse resolutsioon on muude õiguslike põhjendustega põhjendatud, siis ei saa selline rikkumine kaasa tuua kohtuotsuse tühistamist ja selle põhjendused tuleb asendada (6. mai 2021. aasta kohtuotsus Bayer CropScience ja Bayer vs. komisjon, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 265 Sellega seoses tuleb meenutada, et L. Jenkinson tugineb Eulex Kosovo rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmete diskrimineerimise keelu põhimõtte väidetavale rikkumisele, kuna nende töötajate suhtes kohaldati erinevaid riigisiseseid õigusi, mis on määratud vastavalt teatises K(2009) 9502 sätestatud seotuse kriteeriumile, mis viitab selle riigi õigusele, mille kodanik asjaomane isik on.
- 266 Tuleb siiski tõdeda, et Üldkohus leidis – ilma et sellele oleks käesolevas apellatsioonkaebuses põhjendatult vastu vaieldud –, et Eulex Kosovo järjestikustel juhtidel ja seejärel Eulex Kosovol endal oli selle kohtuotsuse punktides 226–228 viidatud esmase ja teise õiguse sätete kohaselt sõnaselgelt lubatud võtta lepingulisel alusel tööle rahvusvahelisi tsiviilisikkoosseisu liikmeid.
- 267 Selliselt kindlaks määratud suhete lepingulisest laadist tuleneb aga, et Eulex Kosovo töötajate suhtes kohaldatava Euroopa ühise korra puudumisel tulenevad lepingusätteid täiendavad materiaalõigusnormid riigisisest õigusest, mis on kindlaks määratud rahvusvahelise eraõiguse normide alusel ja lepingupoolte kokkuleppel.
- 268 Nagu nähtub eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktist 119, mida L. Jenkinson ei ole käesoleva apellatsioonkaebuse raames vaidlustanud, on käesolevas asjas teatisest K(2009) 9502 – mis viitab selle riigi õigusele, mille kodanik asjaomane isik on – tulenevat seotuse kriteeriumi mainitud L. Jenkinsoni ja Eulex Kosovo vahel sõlmitud üheksas tähtajalises lepingus vastavalt nende lepingutele kohaldatavatele rahvusvahelise eraõiguse normidele ja nende lepingute poolte vahelisele kokkuleppele.
- 269 Sellest tuleneb, et erinevatest liikmesriikidest pärit Eulex Kosovo lepingulised töötajad ei olnud oma lepingute sõlmimisel sarnases olukorras, vaid erinevates õiguslikes ja faktilistes olukordades, eelkõige kuna neile kehtisid nende lepingute sõlmimise ajal nende päritolu tõttu erinevad õigusaktid.
- 270 Neil asjaoludel tuleb erinevate materiaalõigusnormide kohaldamist Eulex Kosovo rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmetele pidada ühelt poolt asjaomases rahvusvahelises eraõiguses määratletud objektiivsete asjaolude arvessevõtmiseks ja teiselt poolt tagajärjeks, mis tuleneb asjaolust, et nad olid olukordades, mis ei olnud võrreldavad.
- 271 Järelikult ei ole L. Jenkinson suutnud tõendada, et käesoleva juhtumi asjaoludel kujutab erinevate riigisiseste materiaalõiguste kohaldamine Eulex Kosovo rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmete suhtes endast diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist.
- 272 Teisena tuleb märkida, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 231, et L. Jenkinson väitis ekslikult, et talle on diskrimineerimise tõttu kahju tekitatud, võrreldes teenistujatega, kellele kohaldatakse muude teenistujate teenistustingimusi, mida oleks tulnud tema kui Euroopa välisteenistuses töötava teenistuja suhtes kohaldada, lisades, et vastavalt Belgradis 13. juulil 1991 allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumile, millega loodi ECMM ja mis hiljem nimetati ümber EUMMiks, ei eeldata, et töötajad võetakse tööle muul viisil kui „Euroopa töötajatena“.
- 273 Selle kohtuotsuse punktis 232 tõdes Üldkohus esiteks, et L. Jenkinson ei esitanud oma argumentide toetuseks seda memorandumit ega muud teavet ning et igal juhul ei sisaldanud nimetatud memorandum sätet, mis võiks tuvastada rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu Eulex Kosovosse töölevõtmise õigusvastasuse.

- 274 Teiseks märkis Üldkohus nimetatud punktis 232, et liidu seadusandja nägi Eulex Kosovo missiooni reguleerivates õigusnormides ette õigusliku aluse, mis võimaldab missiooni juhil ja seejärel missioonil lepingulisel alusel tööle võtta rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmeid.
- 275 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 86, piirdus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95 tõdemisega, et Euroopa hea halduse tava eeskiri, millele L. Jenkinson tugineb, on kohaldatav üksnes liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele ning nende juhtkondadele ja teenistujatele suhetes avalikkusega, mistõttu oli välistatud, et L. Jenkinson võiks sellele tugineda seoses oma töösuhtega.
- 276 Sellest järeldub, et ühelt poolt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 95 ja teiselt poolt selle kohtuotsuse punktide 231 ja 232 vahel ei ole mingit vastuolu.
- 277 Lisaks tuleb märkida, et väites, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta pani liidule vähem kohustusi, kui liit on endale pannud muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse kuuluvate teenistujate suhtes, esitab L. Jenkinson etteheite, mis puudutab sellise õigusliku raamistiku puudumist, mis reguleeriks tema olukorda Eulex Kosovo rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu liikmena, millele – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 68–72 – esimeses kohtuastmes ei tuginetud. Järelikult tuleb see etteheide jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 278 Mis kolmandana puudutab argumenti, et käesolevas asjas on asjakohane 5. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus *Sanders jt vs. komisjon* (T-45/01, EU:T:2004:289) ja tribunal du travail francophone de Bruxelles'i (Brüsseli prantsuskeelne töökohus) 30. juuni 2014. aasta kohtuotsus, millele L. Jenkinson Üldkohtus viitas, siis olgu tõdetud, et apellant ei ole tõendanud, kuidas on need otsused käesolevas asjas asjakohased selles mõttes, et Üldkohus ei saanud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 234 ja 236 lükata tagasi igasugust analoogiat nende otsustega. Nimelt, kui nendega väidetakse, et nimetatud kohtuotsus ja lahend võimaldavad tõdeda, et Eulex Kosovole oli võimalik eraldada täiendavaid summasid ning järelikult tuleb analüüsida argumente, mis puudutavad finantsmäärust, siis ei ole L. Jenkinson suutnud selle argumendiga tõendada, millised olid järeldused, mis tuli teha nimetatud kohtuotsusest ja kõnealusest lahendist käesolevas kohtuasjas. Järelikult tuleb argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 279 Mis puudutab L. Jenkinsoni argumenti, et Üldkohus jättis ekslikult kõrvale igasuguse analoogia käesoleva kohtuasja ja kohtuasja vahel, milles tehti 5. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus *Sanders jt vs. komisjon* (T-45/01, EU:T:2004:289), kuna tema arvates oleks ta pidanud olema tööle võetud kolme asjaomasesse missiooni vastavalt ajutistele teenistujatele kohaldatavatele muude teenistujate teenistustingimuste sätetele, siis tuleb meenutada, et kuigi Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib liit sõlmida töölepinguid, mida reguleerib liikmesriigi õigus, peab ta siiski määratlema lepingutingimused teenistuse vajaduste alusel, mitte selleks, et vältida Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade ja/või muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamist (vt selle kohta 6. detsembri 1989. aasta kohtuotsus *Mulfinger jt vs. komisjon*, C-249/87, EU:C:1989:614, punktid 10 ja 11).
- 280 Seega, vastupidi sellele, mida väidab L. Jenkinson, ei saa ELTL artiklist 336 tuletada õigust sellele, et ta võetakse tööle samadel tingimustel, mida kohaldatakse muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse kuuluvale teenistujale. Lisaks ei tõenda L. Jenkinson, et käesoleval juhul toimus tema töölevõtmine sellel alusel või et tema töötingimused määrati kindlaks selleks, et vältida muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamist. Järelikult tuleb selle väidetava õiguse olemasolul põhinev argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

281 Sellest järeldeb, et L. Jenkinson ei saa väita, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 231–235 õigusnormi.

282 Neljanda väite teine osa tuleb seega tagasi lükata.

Viies väide

Poolte argumendid

283 Viiendas väites kritiseerib L. Jenkinson seda, kuidas Üldkohus analüüsis kolmanda nõude vastuvõetavust.

284 Ta leiab, et selguse, ootuspärasuse, õiguskindluse ja võrdse kohtlemise puudumine tuleneb ilmselt menetluse poolte vahelisest suhtlusest seoses esimese nõudega ning on sellega vältimatult seotud. Üldkohus ei võtnud arvesse kõiki esimeses kohtuastmes esitatud faktilisi ja õiguslikke kaalutlusi ega kontrollinud rahvusvahelise tsiviilisikkoosseisu Eulex Kosovo juurde tölevõtmise praktika õiguspärasust. Nii piiras ta õigusvastaselt kostjate esimeses kohtuastmes tegevuse õiguspärasuse kontrolli ulatust ja rikkus ELL artiklit 5.

285 Lisaks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 244 ekslikult, et ühtegi L. Jenkinsoni tõstatatud probleemi ei olnud selgelt välja toodud, ja selle kohtuotsuse punktis 245, et kolmanda nõude raames esitatud nõue on seotud Üldkohtu tegevusega.

286 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad viienda väite tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

287 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 244–247 esitas Üldkohus põhjused, miks ta leidis, et kolmas nõue on ebaselge ja tuleb seega ilmselge vastuvõetamatus tõttu jätta läbi vaatamata. Täpsemalt leidis Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 245 ja 246, et L. Jenkinson tugines esimeses kohtuastmes kahjule, mis tulenes sellest, et Üldkohus jättis esimese võimalusena esitatud esimese ja teise nõude rahuldamata, ja mis on omistatav kostjatele.

288 L. Jenkinson esitab viienda väite raames rea üldisi väiteid, mis puudutavad esimeses kohtuastmes esitatud hagiga seotud õiguslikku ja faktilist olukorda, ning heidab Üldkohtule ette, et viimane ei analüüsinud erinevaid õiguslikke probleeme, mille ta oli esitanud, selgitamata siiski õiguslikult piisavalt, millise vea Üldkohus tegi, kui ta leidis, et kolmas nõue ei vasta selguse nõuetele, mille ta tõi välja vaidlustatud kohtuotsuse punktis 243.

289 Täpsemalt, kuigi ta väidab, et selle nõude eesmärk ei olnud tõendada rikkumist, mis tuleneb Üldkohtu tegevusest esimese ja teise nõude analüüsimisel, rõhutab ta samuti, et kahe esimese nõude rahuldamata jätmist võib pidada näiteks kõigist õiguslikest probleemidest, mis on esile toodud kolmandas nõudes.

290 Need kaalutlused ei võimalda aga tõendada, et Üldkohus leidis vääralt, et L. Jenkinson ei olnud kolmanda nõude raames esitatud kahju hüvitamise nõuet selgelt põhjendanud.

291 Järelikult tuleb see väide põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Kuues väide

Poolte argumendid

- 292 Kuuendas väites väidab Jenkinson, et Üldkohus on vääralt jaotanud esimese kohtuastme menetluse kohtukulusid. L. Jenkinson leiab eelkõige, et vähemalt see, et puudus läbipaistvus põhjuste osas, mis olid järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamise aluseks, oleks pidanud õigustama seda, et ta ei kanna kohtukulusid, mis on seotud menetlusega esimeses kohtuastmes.
- 293 Nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo paluvad väite tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 294 Kohtupraktikas on välja kujunenud, et juhul, kui apellatsioonkaebuse kõik teised väited on tagasi lükatud, tuleb väited Üldkohtu kohtukulusid puudutava otsuse väidetava õigusvastasuse kohta jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kohaldades Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 teist lõiku, mille kohaselt ei saa apellatsioonkaebuse aluseks olla üksnes see, kumba poolt on kohustatud neid tasuma, või kohtukulude summa (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus BP vs. FRA, C-601/19 P, EU:C:2020:1048, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 295 Kuna kõik L. Jenkinsoni apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väited on tagasi lükatud, tuleb käesolev väide kohtukulude jaotamise kohta tunnistada seega vastuvõetamatuks.
- 296 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta, kuna ühegi apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väitega ei nõustutud.
- 297 Neil asjaoludel ei ole vaja analüüsida nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vastuväiteid esimeses kohtuastmes esitatud hagi vastuvõetavuse kohta, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktis 30.

Kohtukulud

- 298 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida artikli 84 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja Eulex Kosovo on L. Jenkinsonilt kohtukulude hüvitamist nõudnud ja ta on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb käesoleva apellatsioonimenetluse kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Liam Jenkinsoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja Eulex Kosovo apellatsioonimenetluse kohtukulud.

Allkirjad